

MedBuzz

Unzipping of medical youth

2019

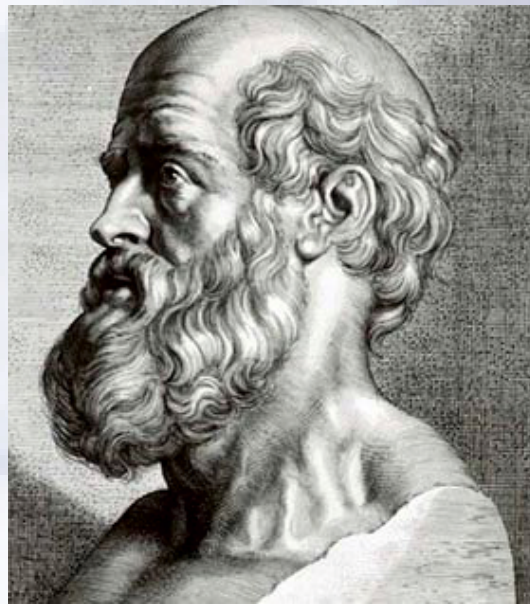

BY BATCH 2017

Government Medical College, Bhavnagar - 364001, Gujarat, India

HIPPOCRATIC OATH

I swear by Apollo the physician and Aesculapius, and Health, and All-heal, and all the gods and goddesses, that, according to my ability and judgment.

I will keep this Oath and this stipulation to reckon him who taught me this Art equally dear to me as my parents, to share my substance with him, and relieve his necessities if required; to look upon his offspring in the same footing as my own brothers, and to teach them this art, if they shall wish to learn it, without fee or stipulation; and that by precept, lecture, and every other mode of instruction.

I will impart a knowledge of the Art to my own sons, and those of my teachers, and to disciples bound by a stipulation and oath according to the law of medicine, but to none others.

I will follow that system of regimen which, according to my ability and judgement, I consider for the benefit of my patients, and abstain from whatever is deleterious and mischievous.

I will give no deadly medicine to any one if asked, nor suggest any such counsel; and in like manner I will not give to a woman a pessary to produce abortion. With purity and with holiness I will pass my life and practice my Art.

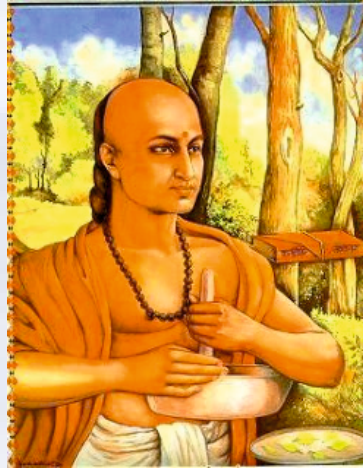
I will not cut persons labouring under the stone, but will leave this to be done by men who are practitioners of this work. Into whatever houses I enter, I will go into them for the benefit of the sick, and will abstain from every voluntary act of mischief and corruption; and, further, from the seduction of females or males, of freemen and slaves.

Whatever, in connection with my professional service, or not in connection with it, I see or hear, in the life of men, which ought not to be spoken of abroad, I will not divulge, as reckoning that all such should be kept secret.

While I continue to keep this Oath unviolated, may it be granted to me to enjoy life and the practice of the art, respected by all men, in all times. But should I trespass and violate this Oath, may the reverse be my lot.

Index

Maharshi Charak Shapath	04
Messages	05
Remembrance	09
Editor's Desk	10
Article and Poems	11
College Activity	44
Flashback Genesis 2k18	46
Painting	51
Genesis 2019	55
College & Hospital's Photos	58

MAHARSHI CHARAK SHAPATH

O Dwij (twice born)! Facing the east and in the presence of holy fire and the learned people take oath that:

During the period of study I shall give a life of self-control, piety and discipline. Submitting myself to my Guru (teachers) with complete dedicated feeling, I shall be guarded, service oriented and free from indiscipline and envy. In my dealings I shall be patient, obedient, humble, constantly contemplative and calm. I shall aim my full efforts and ability towards the desired goal of my Guru. As a physician, in order to gain success and fame and earn money. I shall always use my knowledge for the welfare of living mankind.

I shall always be ready to help patients, even when I am extremely busy and tired. I shall not harm any patients for the sake of money or selfish gain nor shall I entertain a desire for other woman/man or wealth. Immorality should not figure even in my thought.

My dress ought to be descent yet impressive and personality confidence inspiring. I shall always use sweet pure appropriate, pleasant, truthful, beneficial and polite words and using my past experience, I shall act keeping in mind the time and the place.

I shall constantly endeavour to accomplish the latest development of the knowledge.

I (specially a male doctor) shall treat a woman only in the presence of her husband or a near relative.

When examining a patient, my discretion, attention and senses should be concentrated on the cure of the disease. I shall not make propaganda about the confidential matters regarding patient and his family.

Though an authority (on my subject), I shall not display my knowledge (and skill) egoistically as by given near once may feel insulted.

O. P. Kohli
Governor of Gujarat

No. GS. 9/3007/19
Raj Bhavan
Gandhinagar. - 382 020.

1 5 APR 2019

MESSAGE

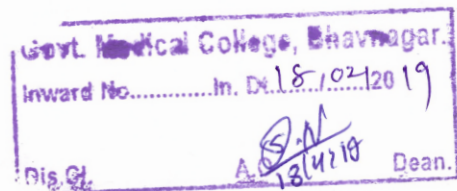
It is heartening to know that the students of the Government Medical College Bhavnagar, are organising its annual function named GENESIS - 2K19 and also publishing its students' annual magazine "MedBuzz-Unzipping of Medical Youth" shortly.

I am given to understand that the function will consist of various sports and cultural events, which will be a very pleasant experience for all the participants.

I convey my good wishes for the success of the occasion.

(O. P. Kohli)

To
The Dean,
The Government Medical College,
Bhavnagar.

MAHARAJA KRISHNAKUMARSINHJI
BHAVNAGAR UNIVERSITY

MAHARAJA KRISHNAKUMARSINHJI BHAVNAGAR UNIVERSITY

Sardar Vallabhbhai Patel Campus, Gaurishanker Lake Road,
BHAVNAGAR-364 001 Gujarat, INDIA.

Mob: 8511186262

Phone: (O) +91 - 278 2426519

(R) +91 - 278-2567656

Fax: +91 - 278-2426706

E-mail: vc@mkbhavuni.edu.in

Website: www.mkbhavuni.edu.in

Dr. Mahipatsinh D. Chavda

Vice-Chancellor

Message

It is indeed a matter of pleasure to know that the Government Medical College, Bhavnagar is organizing its annual function GENESIS-2K19 from 17th April to 3rd May 2019. I am also happy to know that the College is publishing magazine MedBuzz-Unzipping the Medical Youth on this occasion.

Along with study, sports events and cultural fest are necessary to relive mental and physical fatigue. It's always memorable to have magazine which comprises of creativity along with honors and glory of participants in various events, various curricular, extra-curricular activities and the advances which occurred round the year in the college and hospital.

MedBuzz would provide an opportunity for students and staff members to showcase their writing style and thoughts. It would also inspire other students to follow the creative pursuit. I also encourage the students to take full advantage of the facilities and opportunities available in shaping their own destiny and that of the country as well.

I appreciate the effort of the Dean, Staff Members and Students in successfully organizing this event.

I wish the function and the publication a grand success.

Place: Bhavnagar

Date: 26-04-2019

(Mahipatsinh D. Chavda)

Vice Chancellor

Dr. Hemantkumar B. Mehta
Dean,
Government Medical College,
Bhavnagar, Gujarat – 364001.

MESSAGE

It is indeed a matter of pleasure that students of the Government Medical College, Bhavnagar is organizing its annual function GENESIS 2k19 from 17th April 2019 to 3rd May 2019. I am also happy to know that the magazine MedBuzz-Unzipping the Medical Youth is being published on this occasion.

Along With study, sports events and cultural fest are necessary to relive mental and physical fatigue. It's always memorable to have magazine which comprise of creativity along with honours and glory of participants in various events, various curricular, extra-curricular activities and the advances which occurred round the year in college and hospital.

I appreciate the effort of Staff Members and Students in successfully upbringing this college in top college in Gujarat.

I wish the function and the publication a grand success.

DR. H.B. Mehta

Dr. Vikas Sinha
Medical Superintendent
Sir Takhatsinhji General Hospital,
Government Medical College,
Bhavnagar - 364001.

MESSAGE

My best wishes and blessings to the students, their annual function "Genesis-2k19" and to the "MedBuzz-Unzipping the Medical Youth". I am sure that the students will get full opportunity to show their hidden potential of creativity, sporting skills in games, art and cultural events. So let's not miss the opportunity to make these moments, a lifetime memory. These extracurricular activities will definitely rejuvenate and freshen further to concentrate on curricular activities.

My message is "treat your patients with love and compassion, they will sure to reflect the same", Medical profession requires lot of patience and diligence"

Dr. Vikas Sinha

Remembrance

Late Sahil Chhatrala

Date: 07/04/2018

Though you are no more amongst us,
You still reside in our hearts.....

From the editors desk

Monotony is a part of life but when events like Genesis 2019 take place they bring a new & a refreshing wave of enthusiasm and vitality amongst the students of GMC Bhavnagar. Genesis 2019 provided a great platform for us to look beyond the horizon. We saw many latent talents unleashing with a youthful vigor and giving us a glimpse of an incredible future our country beholds.

Although we had to face many hurdles to organize this function & had great conflicts within, we still marched ahead & stay together to organize this function.

With completion of 24 years of GMC Bhavnagar & stepping in the age where all responsibilities are bestowed upon us, it has turned out to be a magnificent institution providing many facilities & excelling in curricular & extra-curricular activities..

Magazine Editors

Dr.B.N.Panchal

Dr.Hariom Sharma

Dr.Chinmay Shah

Dr. Ashwin Mevada

Batch 2017

Krushang Jethwa

Sagar Senta

Ashish Vedani

મારી વાંચનયાત્રા-૨૦૧૮

૨૨ પુસ્તકો -૧૨ ગુજરાતી, ૧૦ અંગ્રેજી, કુલ ૪૩૨૦ પાના . આ છે મારી વર્ષ ૨૦૧૮ની વાંચનયાત્રાનું આંકડાકીય સરવૈયું. ગયા વર્ષની બે વિશેષ બાબતો આ વર્ષે વિશેષ રહી નથી. એક તો ક્રીન્ડલ ઉપર ત્રણ e-book વાંચી. બીજું સવારે ચા ના ટેબલ ઉપર મૌના-મારા પત્ની-સાથે ૮ પુસ્તકો (૬ગુજરાતી, ૨અંગ્રેજી)નું સહવાંચન કર્યું. આ વર્ષની વાંચનયાત્રામાં નવલકથા, ટૂંકીવાર્તાઓ, લઘુકથાઓ, હાસ્યલેખો, નાટક, આત્મકથનાત્મક લેખો, પત્રો, સર્જનાત્મક ગદ્ય, તત્વજ્ઞાન અને મનોવિજ્ઞાનને લગતાં સાહિત્યનો સમાવેશ થયો છે.

આ વર્ષની વાંચેલી પ્રશિષ્ટ (કલાસિક) કૃતિ 'સદમાતાનો ખાંચો' છે. લેખક છે કવિ નટવરલાલ કુબેરદાસ પંડ્યા - ઉસનસ. તેમણે તેમનાં જીવનનાં ૩૮ વર્ષ (૧૯૩૦ થી ૧૯૬૮) નાં અનુભવો ખાસ કરીને તેમના વતન સાવલીમાં ગાળેલા વર્ષોનાં અનુભવોને સર્જનાત્મક ગદ્યમાં વ્યક્ત કર્યા છે. આ કથામાં એ સમયનું, એ સમાજનું લેખકની નજરે થયેલું ચિત્રણ તો છે જ પણ એથી ઉપર ઉઠીને 'નોસ્ટેલિજક અનુભવોનું કલાત્મક આલેખન' છે (રમણલાલ જોશી). લેખકના મતે આ અનુભવ કથાના કેટલાક અંશોમાં તેમના ભાવ અને તેમની ભાષા એકબીજાને 'પલોટે છે, કસે છે અને બંનેને પરિણામે ધાર નીકળી છે'. રાધેશ્યામ શર્મા આ કથાને ગુજરાતી ગિરાનું 'માલગુડી ડેઝ' કહે છે. ડો. બિપિન આશર ગુજરાતી સ્મૃતિકથાઓમાં આસ્વાદ્ય અને સ્મરણીય કૃતિઓમાં 'સ્મરણયાત્રા' (કાકા કાલેલકર), 'વનાંચલ' (જયન્ત પાઠક), 'ધૂળમાંની પગલીઓ' (ચંદ્રકાંત શેઠ) અને 'સદમાતાનો ખાંચો' (ઉસનસ)ને ગણાવે છે. મને આનંદ એ વાતનો છે કે 'વનાંચલ', 'ધૂળમાંની પગલીઓ' અને 'સદમાતાનો ખાંચો' મેં વાંચી છે. પુસ્તકના અંતમાં આપેલા ૮ અભ્યાસ લેખો અભ્યાસુ વાચક ને ગમી જાય તેવા છે.

આ વર્ષમાં વાંચેલી અન્ય એક કૃતિ 'ઇલેક્ટ્રિક ટ્રેઈન' સર્જનાત્મક ગદ્યની કૃતિ છે. લેખિકા (ગીતા નાયક) લોકલ ઇલેક્ટ્રિક ટ્રેઈનના નિયમિત પ્રવાસી છે. તેમની આ મુસાફરી દરમ્યાન તેમને થયેલા અનુભવોની સાથે કલ્પનાના રંગો ઉમેરીને તેમણે જીવનના પડકારો સાથે સંઘર્ષ કરતી, સમય સામે ઝુકનારી, સમાધાન કરનારી સ્ત્રીઓની પ્રતિમાઓ કરુણા પૂર્વક ઉભી કરી છે. ૧૪ પ્રકરણોને લોકલ સ્ટેશનોના નામ જેવાં કે 'ઘાટ કોપર', 'દાદર', 'મહાલક્ષ્મી', 'ચિંચપોકલી', 'વીટી' સાથે જોડાયા છે. કૃતિનું ગદ્ય આગવી ભાત ઉપસાવે છે. દા.ત. 'આજે સાડા છએ ઉઠાયું', મોડું થયું, નવ વાગતાં સુધીમાં સ્ટેશન પહોંચવું પડશે. ઉતાવળ કરવા માંડી, શિયાળાના દિવસો, લગ્નની મોસમ, રગશિયા ગાડા જેવી ગાડીની સફર એ જ ઘર - નોકરીના બે છેડા સાંધવા મથતી લાખો જિંદગી. અમારી આવી જિંદગી ને અડી જાય એવા ઝાકળભીના દિવસોની, ડબ્બામાં ચડતાં વેંત છાલક વાગે. સવારના નવ- દસ ના સુમારે ઠંડી ઘટે, તડકામાં કરડાકી નહીં, ડબ્બો હૂંફાળો' આ વર્ષે ત્રણ ગુજરાતી નવલકથાઓ વાંચી. 'ફેરફાર' એક દલિત-ચેતનાની નવલકથા છે. તેના લેખક ઉમેશ સૌલકી છે. ગાંધીજી ને વાર્ણવ્યવસ્થા માટે પક્ષપાત હતો. તેના લીધે તેઓએ દલિતોને અન્યાય કર્યો હતો. તેમના દલિતો પ્રત્યેના વર્તનમાં પણ આના લીધે દેખાડો આવી જતો હતો. ઇતિહાસનાં ઓછાં જાણીતા તથ્યોને લેખકે નવલકથાના નાયક પ્રકાશના વિચારો અને સંવાદો દ્વારા પ્રગટ કર્યા છે. લેખકે કબીરના પ્રભાવને પણ અસરકારક રીતે વ્યક્ત કર્યો છે. નવલકથાની મર્યાદા મને એ લાગે છે કે નાયક પ્રકાશની વાતચીતો, સંવાદ, વિચાર વગેરેમાં લેખક વારંવાર દેખાઈ આવે છે. આ નવલકથા વાંચીને એક વિચાર પ્રધાન નવલકથા વાંચ્યાનો સંતોષ થયો.

ગુજરાતી ભાષાનાં સૌથી વધુ વંચાતા નવલકથાકારોમાંના એક અશ્વિની ભટ્ટની 'શૈલજ સાગર' આ વર્ષે વાંચી. નવલકથામાં સુખી દંપતિઓ અને મિત્રોના જીવનમાં એક ગુનાહિત માનસ ધરાવતા માણસના હસ્તક્ષેપથી થતાં ધરતીકંપની વાત છે. રહસ્ય અને રોમાંચ નવલકથાના મુખ્ય પાસાં છે. અશ્વિની ભટ્ટની ઓળખ સમાન શૈલી આ નવલકથાની છે.

'પચાસમા પગથિયે' નવલકથાના લેખક યોગેશ જોશી છે. યોગેશભાઈએ ક્રીડની ફેલ્યોરને કારણે ક્રીડની ટ્રાન્સપ્લાન્ટ કરાવી. તેમના પત્ની પારુલબેને તેમની એક ક્રીડની યોગેશભાઈને આપી. આ સ્વાનુભવને યોગેશભાઈએ સર્જનાત્મક નવલકથામાં ઢાળ્યો છે. આ નવલકથા નિરાશા થી આશા તરફ, સૂર્યાસ્તથી સૂર્યોદય તરફ ગતિ કરે છે. નવલકથામાં યોગેશભાઈ એ પરીક્ષિતના પાત્ર દ્વારા તેમના કુંટુંબ પ્રેમ, પ્રસન્ન દામ્પત્ય, મનની અડગતા અને જીવન દ્રષ્ટિનો પરિચય આપ્યો છે. આ નવલકથા દર્દીઓ અને તેમના સગાંઓને માર્ગદર્શન આપવાનું અને સધિયારો પૂરો પાડવાનું કામ પણ કરે છે.

મને ટૂંકી વાર્તાઓ ગમે છે. આ વર્ષે 'નવલેખન ગુજરાતી વાર્તાઓ' સંગ્રહ વાંચ્યો. તેના સંપાદક યોગેશ જોશી છે. ચાલીસ વર્ષથી ઓછી વયના નવા વાર્તાકારોની ૧૬ વાર્તાઓ આ સંગ્રહમાં છે. (નવનીત જાની, અજય સરવૈયા, પૂજા તન્સત જેવા વાર્તાકારો ચાલીસ વર્ષની વય વટાવી ચૂક્યા છે) ચાર વાર્તાકારો અજય સરવૈયા, જિજ્ઞેશ જાની, રામ મોરી અને શક્તિસિંહ પરમાર ભાવનગર જિલ્લાના છે. કેટલીક વાર્તાઓ પ્રયોગશીલ છે. દા.ત. 'સાંજના તડકાની આરપાર' (અજય સરવૈયા). કેટલીક સ્થળ વિશેષની છે. દા.ત. 'ગળામાં અટવાયેલી તરસ' (અજય સોની). 'વરંડો' (સંજય ચૌહાણ) દલિત ચેતનાની વાર્તા છે. જિજ્ઞેશ જાનીની વાર્તા 'હકલો' હકલાતા વ્યક્તિના મનોભાવો અને પ્રતિક્રિયાનું સરસ નિરૂપણ છે. 'એકવીસમું ટીફીન' વાર્તામાં રામ મોરી ટિફીન ભરવાનું કામ કરતાં મા-દિકરી અને ટ્રેનિંગ માટે આવેલા અને થોડા સમય માટે ટિફીન બંધાવતા ધ્રુવની વાત લઈને તે ત્રણેના સંકુલ મનોભાવો દર્શાવે છે. 'સુજની નવી વાર્તા'માં સાગર શાહ વાર્તાની અંદર વાર્તાની ટેકનીકનો ઉપયોગ કરી વાર્તામાં ઓબ્લેક્ટીવીટીનું પરિમાણ ઉમેરે છે.

ભાવનગરના રહેવાસી મહુવાકર લેખક દંપતિની લઘુકથાઓનો સંગ્રહ 'ફરીથી' આ વર્ષે વાંચ્યો. નસીમની લઘુકથાઓમા માનવસંબંધોને વિષય બનાવ્યો છે. દા.ત. 'કોઈનું કોઈ', 'એ..અડી ગઈ', 'હવે હું', હરીશની લઘુકથાઓમાં બાળકોનાં વિશિષ્ટ વર્તન અને સંવેદનો ખાસ દેખાય છે. દા.ત. 'બાળારાજ', 'તમે જ કહો', 'આપ-લે'.

'જલેબી જેવી જિંદગી'ના લેખક રઈશ મનીઆર પિડીયાટ્રીશિયન અને કવિ તરીકે જાણીતા છે. એમણે હાસ્યલેખોનો આ પહેલો સંગ્રહ પ્રકાશિત કર્યો છે. આ પુસ્તકમાં ૨૭ હાસ્યલેખો સમાવેલા છે. આ લેખોમાંથી 'વહેલા ઉઠવા વિશે', 'કેમ ! આજે નહાયા નથી?' 'ખાલી(ન) થયેલી ટૂથપેસ્ટની કથા', 'તમને શું ફાવે? છત્રી કે રેઈન કોટ', 'મારું કરુણ અને નિષ્ફળ કેશ બચાવો અભિયાન', 'શુદ્ધ અને તાજી હૂરટી', 'ભાસાની હુવાસ' લેખો મને ગમ્યા.

'તીડ' એકાંકી સંગ્રહના લેખક સતીશ વ્યાસ છે. આ સંગ્રહમાં ૭ એકાંકી છે. દરેક એકાંકી પછી એ એકાંકી વિશેનો એક નિષ્ણાતનો આસ્વાદ લેખ મૂક્યો છે. સતીશ વ્યાસના આ એકાંકીઓમાં પરંપરા અને આધુનિક પ્રવાહનું મિશ્રણ જોવા મળે છે. વિષય અને રજુઆતમાં તાજગી જોવા મળે છે. મને 'તીડ' એકાંકીની પ્રયોગશીલતા અને 'બારી' એકાંકીની ફીલસૂફી ગમી.

'થેંક યૂ મમ્મી' અમીષા શાહ અને મૃગાંક શાહે સંપાદિત કરેલું પુસ્તક છે. વિવિધ જાણીતી હસ્તિઓ અને લેખકોએ પોતાની માતા વિશે લખેલા ૪૭ લેખોનો આ સંગ્રહ છે. અમિતાભ બચ્ચન, શબાના આઝમી, કોકિલાબેન અંબાણી, ભીષુ પારેખ, ફીરણ બેદી, ગુણવંત શાહ, મધુરાય, ચીનુ મોદી, ચંદ્રકાન્ત બક્ષી વગેરેએ તેમની માતાનાં સંસ્મરણો લખ્યાં છે. માનાં વ્યક્તિત્વનાં ઉજ્જવળ પાસાંઓ આ લેખોમાં પ્રગટ થયા છે તો, જ્યોતિ ઉનડકટ, માનવેન્દ્ ગોહીલ, તસલીમા નસરીનનાં લેખોમાં માના વ્યક્તિત્વનાં નકારાત્મક પાસાંઓ પણ છતાં થાય છે. અગાઉ અમીષા શાહ અને સંજય વૈધ સંપાદિત 'થેંક યુ પપ્પા' વાંચ્યું હતું.

વાંચવું મને ગમે છે અને એટલે વાંચનના વિજ્ઞાન વિશે જાણવાનું પણ કુતુહલ થયું. 'વાંચન અને ચિંતન' પુસ્તકથી આ કુતુહલ કાંઈક અંશે સંતોષાયું. એના લેખકો છે શાસ્ત્રી જયેન્દ્ર દવે અને ડો. મોતીભાઈ પટેલ. આ પુસ્તકમાં વાંચનના વિજ્ઞાનનાં સિધ્ધાંતો, વાચન શિક્ષણ કેવી રીતે કરવું, વાંચન અને ચિંતન અંગેનાં સંશોધનો વગેરેની ચર્ચા કરી છે. આ પુસ્તક વાંચીને આપણા શાળાકીય શિક્ષણની એક ખામી ધ્યાનમાં આવી. તે એ કે આપણે બાળકોને કેવી રીતે વાંચવું અને કેવી રીતે ચિંતન કરવું તે શીખવતાં નથી. આ વર્ષે એક અનુવાદિત પુસ્તક વાંચીને પ્રતિભાવ આપવાનું કામ કર્યું. ડો. ઓર્નિશના ખૂબ જાણીતા પુસ્તક 'Love and Survival' નો થોડાક અંશનો અનુવાદ 'પ્રેમ દ્વારા અસ્તિત્વ' નામે કરવામાં આવ્યો છે. અનુવાદમાં ઘણાં સુધારા વધારાને અવકાશ છે. આમ છતાં આ પુસ્તક દ્વારા ડીન ઓર્નિશના વિચારો જાણવા મળ્યા.

હવે આ વર્ષમાં વાંચેલા અંગ્રેજી પુસ્તકોની વાત કરું. મેં ગણીગાંઠી અંગ્રેજી નવલકથાઓ વાંચી છે. આ વર્ષે એમાં 'My God is a Woman' નો ઉમેરો થયો. આ નવલકથાના લેખક નૂર ઝાહીર છે. આ નવલકથાને ૨૦૧૧ નો ફાઉન્ડેશન ઓફ સાર્ક લિટરેચર એવોર્ડ મળ્યો છે. નૂર ઝાહીર પ્રસ્તાવનામાં લખે છે- 'જો શાહબાનો કેસનું પરિણામ જે રીતે આવ્યું તે રીતે ન આવ્યું હોત તો મને આ નવલકથા લખવાની જરૂર જ ન પડી હોત'. એ ઉપરથી લાગે છે કે તે મુસ્લિમ સમાજમાં સ્ત્રીઓની સ્થિતિથી વિચલિત છે અને એ સ્થિતિ બદલવા તેની કલમનો ઉપયોગ કરવા માંગે છે. નવલકથામાં પરંપરાગત અને પ્રગતિવાદી વિચારધારાઓના સંઘર્ષને અસરકારક રીતે દર્શાવ્યો છે. સ્વતંત્રતા પહેલાંનાં અને પછીના સમયની રાજકીય પ્રશ્નવાદભૂમિમાં લખાયેલી આ નવલકથા નાયિકા પ્રધાન છે.

'Original Wisdom' પુસ્તકના લેખક રોબર્ટ વૂલ્ફ છે. તેઓ સાયકોલોજિસ્ટ અને એન્થ્રોપોલોજિસ્ટ છે. તેઓ મલેશિયામાં રહેલાં છે અને ત્યાંના આદીવાસી લોકો સાથે પણ હળેલાં મળેલાં છે. આ આદીવાસી લોકોને 'Sng'oi' (Senoi), 'The People' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે. તેમની જીવનશૈલી અને જીવનદ્રષ્ટિ વિશે સરસ અને આશ્ચર્ય પમાડે તેવી વાતો લેખકે લખી છે. આદીવાસીઓની આરોગ્ય અને સ્વાસ્થ્યની વ્યવસ્થા, મૃત્યુ વિશેના તેમના વિચારો, ભાષા, કુદરત સાથે તેમનું ઐક્ય વગેરેનો રસપ્રદ અભ્યાસ લેખકે રજૂ કર્યો છે. આધુનિક ઉપકરણો અને પધ્ધતિઓની મદદ વગર પણ કુદરતી પરિબળોને જાણવાની રીત આ આદીવાસીઓ પાસે છે. આ વરસો લુપ્ત થઈ રહ્યો છે એવું જાણી દુઃખી થવાય છે.

મનોવિજ્ઞાનના વિષયને સ્પર્શતાં ત્રણ પુસ્તકો આ વર્ષે વાંચ્યાં. સિગમન્ડ ફ્રોઈડને મનોવિશ્લેષણશાસ્ત્ર નો પિતા ગણવામાં આવે છે. ફ્રોઈડના જીવન અને સિધ્ધાંતો વિશેના બે પુસ્તકો માંથી 'ફ્રોઈડ: એ વેરી શોર્ટ ઇંટ્રોડક્શન' ફ્રોઈડના સિધ્ધાંતો, તેની વિચારધારોનો વિકાસ, તેના પુસ્તકોમાં પ્રતિપાદિત કરેલી થિયરીઓ, મનોવિશ્લેષણની ભવિષ્યની દીશા વિશેનું નાનું પુસ્તક છે. તેના લેખક એન્થની સ્ટોર છે. 'ફ્રોઈડ ફોર બિગીનર્સ' ના લેખક રીચાર્ડ એપીગ્નાનેશી અને ઓસ્કાર ઝરાટે છે. આ પુસ્તકમાં ચિત્રો મારફતે ફ્રોઈડના જીવન અને કાર્યોને સમયના ક્રમ અનુસાર રજૂ કર્યાં છે. બંને પુસ્તકો ફ્રોઈડના સિધ્ધાંતને સરળ રીતે સમજાવે છે. મનોવિજ્ઞાનના વિદ્યાર્થીઓ માટે બંને પુસ્તકો ઉપયોગી છે. સિગમન્ડ ફ્રોઈડની ગણના વીસમી સદીનાં મહાન વિચારકોમાં થાય છે અને તેના સિધ્ધાંતોની અસર સાહિત્ય અને કળાઓ ઉપર પડી છે.

આત્મહત્યા એક ગંભીર સમસ્યા છે. યુ.એસ.એ.માં દર વર્ષે ૪૦૦ થી વધુ તબીબો અને તબીબી વિદ્યાર્થીઓ આત્મહત્યા કરે છે. આત્મહત્યાનો વિચાર કરતાં અને આત્મહત્યા કરવા સુધી પહોંચેલાં તબીબોનાં ડો. પામેલા વાઈબલને લખેલાં પત્રો અને ડો. વાઈબલે તે પત્રોના પ્રત્યુત્તરમાં લખેલા પત્રોનું ઈ-પુસ્તક 'Physicians' Suicide Letters Answered' આ વર્ષે વાંચ્યું. આવા તબીબોને દીવસ રાત સાંત્વના અને હૂંફ આપવાનું કામ ડો. પામેલા વાઈબલ તેમનાં બ્લોગ, ઈ-મેઈલ, પ્રત્યક્ષ વાતચીત દ્વારા કરે છે. તેમણે પ્રખ્યાત TED TALK ના માધ્યમથી પણ આ મુદ્દા વિશે લોકોને જાગૃત કરવાના પ્રયાસો કર્યાં છે.

માઈકલ મારમોટના બે પુસ્તકો e-book સ્વરૂપે આ વર્ષે વાંચ્યાં. ડો. મારમોટ કોમ્યુનિટી મેડીસીનના નિષ્ણાત છે. તેમણે આરોગ્યના સામાજિક નિર્ણાયક બળો વિશે ઘણું સંશોધન કર્યું છે. તેમના 'The Health Gap' (Improving Health in an Unequal World) પુસ્તકમાં આરોગ્યની અસમાનતાનાં વિવિધ પાંસાઓની વાત કરી છે. અમેરીકા અને યુ.કે. જેવા વિકસિત દેશોમાં પણ આરોગ્ય સેવાઓની અસમાનતા ધ્યાન ખેંચે તેવી છે. ઓછું ભણેલા, ઓછા પૈસાવાળા, સ્ત્રીઓ, બાળકો, વૃધ્ધો, માનસિક રોગોનાં દર્દીઓ, આદીવાસીઓ આરોગ્ય અને આરોગ્ય સેવાઓની અસમાનતાનાં ભોગ બને છે. વ્યક્તિનાં સશક્તીકરણમાં અને સામાજિક સમાવેશ (Social Inclusion)માં આ સમસ્યાનો ઉકેલ છે તેવું તેમનું કહેવું છે.

ડો. મારમોટના બીજા પુસ્તક 'Status Syndrome' માં લેખકનું કહેવું છે કે જે લોકોનું આર્થિક- સામાજિક સ્તર નીચું હોય છે તેમનું આરોગ્ય કથળેલું હોય છે. આ વિચારને લેખકે વૈજ્ઞાનિક પુરાવાઓ દ્વારા પ્રતિપાદિત કર્યો છે. આ પુરાવાઓ વિશ્વનાં જૂદાં જૂદાં ભાગમાં થયેલા અભ્યાસો પરથી તારવ્યા છે. આર્થિક-સામાજિક સ્તર નક્કી કરવામાં આવક, શિક્ષણ, નોકરી -વ્યવસાય, આરોગ્ય સેવાઓ, જાતિ જેવા પરિબળો ઉપરાંત સોશિયલ કોહેઝન અને સામાજિક પ્રસંગોમાં ભાગ લેવાની તકો પણ અગત્યનાં પરિબળો છે. જો આપણે આરોગ્યની અસમાનતા ઘટાડવી હશે તો આ બે પરિબળો ઉપર પણ ધ્યાન આપવું પડશે એવું લેખકનું કહેવું છે.

ભારતમાં ખૂબ જાણીતા આધ્યાત્મિક ગુરુ જગ્ગી વાસુદેવ જે સદગુરુ તરીકે ઓળખાય છે તેમનું પુસ્તક 'INNER ENGINEERING-A Yogi's guide to Joy' આ વર્ષે વાંચ્યું. આ પુસ્તકમાં તેઓ તેમને પોતાને થયેલ આધ્યાત્મિક અનુભવની વાત કરે છે અને જ્ઞાન, ભક્તિ અને કર્મયોગની સમજણ આપે છે. તેઓ પતંજલિના યોગના વૈજ્ઞાનિક સિધ્ધાંતો સમજાવે છે. સાધકને ઉપયોગી થાય તેવી પ્રેક્ટીકલ ટીપ્સ આપે છે. આ પુસ્તક New York Times Best Seller રહ્યું છે.

'The Song of Ecstasy' એ ઓશો (આચાર્ય રજનીશજી) એ આદી શંકરાચાર્યના ચર્પટ પંજરિકા સ્ત્રોત (ભજગોવિંદમ) પર આપેલાં પ્રવચનોનું પુસ્તક છે. પ્રવચનો દ્વારા ઓશોએ આદી શંકરાચાર્યે ભજગોવિંદમ દ્વારા ભક્તિ અને જ્ઞાનનો સમન્વય કરવાનાં કરેલાં પ્રયત્નો ઉપર પ્રકાશ ફેંક્યો છે.

'The Listening Space – A New Path to Personal Discovery' પુસ્તકના લેખક Tamsin Hartley છે. Mindfulness, clean language અને Metaphor ની સંકલ્પનાઓનો ઉપયોગ કરીને અને Lighthouse ના રૂપકની મદદથી પોતાની જાત સાથે અને અન્ય સાથે સંવાદ કરવાની સરસ અને સરળ રીત લેખકે બતાવી છે. જો આ રીતનો સતત ઉપયોગ કરવામાં આવે તો પોતાની જાતને સારી રીતે સમજી શકાય તેમજ બીજાઓને સમજવામાં પણ ઘણી મદદ મળે. પુસ્તકના અંતમાં વર્ણવેલા સાત કેસો દ્વારા આ પદ્ધતિની વ્યાવહારિકતા સ્પષ્ટ થાય છે.

આ વર્ષે પંદર પુસ્તકો ખરીદીને વાંચ્યાં, ચાર ભેટમાં મળેલા પુસ્તકો વાંચ્યા, બે પુસ્તકો મિત્રો પાસેથી અને એક પુસ્તક લાયબ્રેરીમાંથી મેળવીને વાંચ્યું.

Dr.Bharat Panchal
Professor and Head
Department of Psychiatry
Govt. Medical College
Bhavnagar
Mo.9427558894

Competency Based Medical Education (CBME)

(To be implemented as per recommendation of MCI for 2019 UG admission)

Compiled by Dr H B Mehta

Sources:

1. Curriculum implementation support programme training between 26th to 28th march 2019 at regional centre psmc karamsad
2. Meeting of vice chancellors, deans, faculty deans, director medical education with member of board of governors of mci and commissioner, health, medical services and medical education, govt. of Gujarat on 13th April 2019 at auditorium of mother and child care institute medicity, Ahmedabad.

Dear students,

MCI has good news for you.

It has rolled out detail implementation plan to introduce CBME (Competency based medical education) with effect from 2019 admission batch. It won't be applicable to earlier batches.

This CBME, is being introduced with following new features like

1. Self-directed learning
2. Foundation course
3. Early clinical exposure
4. Electives
5. Sports and extracurricular activity as part of curriculum
6. Alignment and integration of all subjects
7. Competency based teaching learning as well as assessment
8. Change in formative assessment
9. Change in summative assessment
10. Student doctor method
11. Skill learning
12. AETCOM Module

PROCESS

are given by MCI-> for every competency multiple objectives will be PREPARED according to the level of competency expected and domain of learning ->for each and every objective, teaching learning method and assessment method will be selected -> at the beginning of class objective will be spelled out through lesson plan given to the student and at the end of class assessment will be made as per the assessment method chosen.

This curriculum has been revised for the first time since 1997. With this MCI has provided list of subject wise competencies with clearly defined teaching and learning strategies and effective method of assessment for all competencies depending on their domain of learning (Cognitive, Psychomotor or Affective) and also depending on the level pf competency expected from students (i.e. knows, knows how, shows, shows how.....)

The draft of new curriculum also incorporates effective and sympathetic communication with patient and their relatives under AETCOM (Attitude, Ethics and Communication) module.

For effective implementation of CBME MCI has published Not only 3 volumes of UG curriculum depicting all subject wise competency table but also AETCOM module , time bound, roll out plan, Booklet on Curriculum implementation support programme(CISP), and will be providing Guidelines for Foundation course, Guideline on Electives, Guideline on Early clinical exposure, Skill training and assessment etc. Booklet on curriculum implementation support programme has chapter on Curriculum governance which clearly defines roll of Dean, Curriculum committee, Phase wise subcommittee, Alignment and Integration committee and Quality assurance committee in effective implementation of this curriculum.

Colleges are also asked to acquire skill lab by 31st December 2019 as is incorporated in the list of MSR (minimum standard requirements). Although MCI has provided broad framework and guidelines, it also allows institutes and faculties to make it more effective in local context using their creativity. It is expected that all faculties must prepare lesson plan for each and every class (be it didactic lecture, demonstration, practical, small group teaching, ward clinic etc...) in prescribed format well in advance with specific learning objective of that particular class along with teaching learning strategy and appropriate assessment method.

New curriculum emphasizes on day to day assessment for formative assessment. Provision of assessment at the end of every class and its inclusion in formative assessment will not only improve student attendance but also motivate them to be attentive in the class. Day to day specific learning objective based assessment will expose students to multitude of questions from core area of subject, providing best alternate to NEET PG coaching classes. Currently our students remain anxious and stressful for exams because of lots of ambiguity in regards to syllabus, in regards to competencies they should acquire and also in regards to how particular learning objective will be assessed. With clarity on all these their stress level will also reduce..

Further current teaching is very much compartmentalized i.e. subject specific, hence they find it difficult to correlate learning with disease process, laboratory investigation or management of condition. Through this revised curriculum MCI recommends maximum alignment and integration of topics to enable student to correlate them in terms of its application.

All institutes are required to submit and upload the timetable for whole year which spells out in what sequence the competencies will be taught. Under such circumstances there will be lot of transparency and students will not be exposed to surprises either in the class or exams. They will be aware of all specific learning objectives well in advance, enabling them to read the topic in advance. At the same time students will have to be punctual and have to have regular schedule to reap maximum benefit out of it.

Students will be happy to learn that new curriculum has provision for dedicated hours for 1. Sports and extracurricular activity, 2. Self-directed learning and 3. Early clinical exposure.

The foundation course will cover following areas to address the students coming from varied background and to prepare them for new curriculum:

1. English Language class
2. Computer/Mobile App class
3. National Health Scenario
4. Medical Ethics
5. Professional Ethics
6. Health Economics
7. Skill development
8. Communication Skill –Verbal and Electronic
9. Basic Life support
10. Sociology and Demographics

- 11. Biohazard Safety
- 12. Environmental Issues
- 13. Community Orientation
- 14. Time management Skill
- 15. Humanities
- 16. Orientation to New Curriculum etc.

Tentative four and half year schedule for batch 2019-04-07

	Aug	Sept	Oct	Nov	Dec	Jan	Feb	Mar	Apr	May	Jun	Jul
Phase 1	Foundation	PH 1 Starts			Sem1			Sem 2				Prelim
		UNI EXAM		Prelim	UNI EXAM		~~~~ ~	~~~~ ~	~~~~ ~	~~~~ ~	~~~~ ~	~~~~ ~
Phase 2	~~~~~ ~	~~~~~ UNI EXAM	PH 2 Starts				Sem 1			Sem 2		Prelim
		UNI EXAM	~~~~~ ~	~~~~~	~~~~~	Prelim	~~~~~ ~	UNI EXAM	~~~~~ ~	~~~~~	~~~~~	~~~~~
Phase 3 Part 1			PH 3 part 1 Starts				Sem 1				Se m 2	
	Prelim	UNI EXAM		Elective	Elective	~~~~~ ~	Prelim	UNI EXAM		~~~~~	~~~~~	~~~~~
Phase 3 part 2	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	~~~~~	PH 3 part 2 Starts				Sem 1		
		Sem 2		Prelim	UNI EXAM					Prelim		UNI EXAM
		PG Sem 1 Sem 3 Prelim Repeat UNI EXAM			BPT B.Sc. NPBSc N PGDML Y PGDRT			PG Sem 2 Sem 4 UNI EXAM				BPT B.Sc. NPBSc N PGDML Y PGDRT

Dr.H.B.Mehta
Dean
Govt. medical college,
Bhavnagar.

Acceptance: a synonym of Government Hospitals

At the main gate of the hospital ,making my way through chaos of white painted stretchers, while climbing stairs to The Sir T Hospital, there is a long cue at the case window, the cashier struggles for coins some times, as its a 3 rupees for one visit! Its 8:30 am in my watch ,the team of biodegradable waste management is doing their job up to the mark, kitna sara waste is produced by a hospital in a day ,is beyond imaginations, and to pack those in correct bags and take them to their destination is a hefty task; hats off. Following this usual morning jog I reach my karmbhumi ,OPD 115, where patients are waiting patiently for their turn, I guess that is the reason why they are being called patient. Around noon a middle aged woman came to me bearing 4 kids, I attended her ailment and told her that all these 4 kids needs to be seen by dermatologist. And her response, which is the inspiration behind this note .She replied-" No no, madam, today is my day off at work, we live in a joint family and they all are my family's children, one has difficulty in seeing blackboard, other has caught cold, next one has toothache, and this one is complaining of itching since night.

When OPD hours are over, packed my belongings, reached downstairs, seen the family again, were departing,1 bike,1 man, the lady and 4 children.(India)

Government hospitals are synonym to Acceptance, whoever you are, whatever you have, or have not, however you look, wherever you live, if you have some health issue , come ,you will be cared for, you will be attended.{ Just be patient, don't make trouble for doctors, don't beat them} If you need admission, you will be admitted, daily 3-4 doctors will visit you ,you will be provided food according to your needs from hospital kitchen, and there are self help groups who will provide you fruits, sweets ,such as on Sunday's or festivals.

To my amusement, we have an old aged uncle clad in white kurta, white pyjama, black jacket, with the two cotton hand sewn bags oscillating at the handle of his bicycle, and he wears a mask, he comes, asks for the number of patient, and distribute pulses to them.

Some drugs are not available in hospital supply, not to worry. We have a NGO named also as "seva samiti", mostly they will make things available if u can't afford it. If you are a BPL card holder, it's by rogi kalyan samiti you will be helped

There are ways, there are wonders, really it's a magic .A collaboration faiths, kind hearts, compassionate people, providing endorcing unconditional help, confidence that your taxes spent well.

#True Acceptance#.

Dr.Milan Jhavar
1st year dermatology resident
Sir T hospital, Bhavnagar.

A Country Expecting From GMCBIan....

"I am fond of Field where either no competition or a minimum competition with maximum outcome". And my dream came true when I found a sector of social service but GMCBI is an all-time exception Temple/Mosque/church/Derasar/Synagogues of Philanthropist.

And here are mine experiences with a community which I came to love even more due to some practical and affordable experiences I during my short journey in this Field.

On one evening when I came across to home as per my routine, I found something unusual on a roadside of Bhavnagar city, people were standing in que carrying 2-3 vessels for food and God's Angles (Robins) from Robin hood army (One of the leading Non-Governmental Organization) volunteers were distributing foods with same enthusiasm which I feel in each drive when I am with them.

So I acquired information regarding this NGO and its sub centres in city and attended many excess food drives and education academy with serious resolve.

Then I came to realise that few Robins(Volunteers) can do much more than what they(Poor Class of society) needs and expect from educated class of this country(So called Upper class), and we started intensive food drives and education academy including health check-up to involve them in main stream development of "NEW INDIA" after some time we realized that life and standards of people are changing and they have faith in us but only continuous assistance is paramount when matter comes to upliftment of such population. During this period I observed that the students and members of Government Medical College Bhavnagar are also giving their best in every field whenever it needs patriots or humanitarians.

Students and faculties of this institute are actively participating in making of "NEW INDIA" by their all possible efforts.

- Joining the Seva Yatras in Jammu Kashmir, North East India to tribal areas of Gujarat.
- Providing Donation to Martyrs family and BSF to routine bicycling.
- Organising blood donation camps to community Education camps.
- Fostering equality among community
- Mitigating the disasters
- And these all are out of compassion and urge to serve their motherland

When matter comes to "NEW INDIA" I personally believe that it doesn't need discussion like "What BJP did in last 5 year or what Congress did for last 6 decade?" "Who are giving Rs.72000 or who did promised for 15, 00000 RS?" "Who is here to Making babari masjid or who is for Ram Mandir?" But it needs a trust and selfless duties of each and every citizen who pay tax on time, who thinks day and night about others upliftment, who can also fulfil concept of "Parallel Government by Maximum Governance and minimum Government". When this simple concept digested by every citizen then it will not be difficult for India to stand with developed country with our proud culture of

"वसुधैव कुटुम्बकं " .

Government are spending 1.15 percentage of GDP (Gross Domestic Product- a kind of expenditure by budget) which is very less compare to needs of current population and scenarios. But no other options available with executives so only option is self-sustainability and self-dependency with upliftment of weaker stratas in structuring of "NEW INDIA" is anticipation of future requirements.

Hence we must do our best for fraternity with strong believe in principle of वसुधैव कुटुम्बकं because it's our inheritance and it's our way of life mentioned in Scriptures. 10% of your time, worth energy can make India the greater country which we all are willing when we visit US UK UAE or any other Developed country.

Thank you.

Yash Vijaykumar Dave
Ex-General Secretary
Government Medical College,
Bhavnagar-364001, Gujarat.
+91 7878980638
yashdave511998@gmail.com

A NOTE TO THE PARENTS

A doctor is a familiar person when it comes to our day to day life. But is it an easy task to become one? The answer is a simple 'No'. This no comes from the things that we have heard of about a Medical College. But that's only what we have heard of. So what about the unheard things?

For every parent, it's a proud moment when his/her child gets admission into a Medical College. With that proud feeling, comes a fear that will my child cope up the pressure? Similarly for the student, it's a sigh of relief that he finally gets into a medical college after studying day and night for the past two years and qualifying in the entrance exam. Then comes the day of joining, a feeling of excitement.

Soon the college starts and the pressure of M.B;B.S starts to build. None but only the student can know how tough it gets in the initial days. It's like throwing yourself into a swimming pool and asking you to swim even though you don't know how to swim. Then comes the first exam where more than 75% of the class can't pass as they are unaware of the pattern of the question and how they are supposed to answer. Every student entering the college was a topper of his/her school and suddenly they fail. Most parents get angry at this phase as they don't know about the problems their child is facing due to the sudden change of pattern and the environment. They think that their student is a topper and he should score more. But in a medical college marks don't matter but the clinical knowledge does and so the focus should be on it. At this moment the most frustrated person is the student himself and that's when he needs his/her parents the most so I urge all parents to understand that their child is studying and it's just a matter of time when he will start scoring good again.

Then the student who has just left home for the first time comes into a new group of people. Some may be good and some may be bad. A wrong turn over here can ruin a student's career and his parents aspirations. Here the student and the parents both need to be attentive. The parent should regularly inquire about the group and whether they study or not as many times students having left their home for the first time are unable to manage the freedom and get easily diverted from their goals. The student should keep in mind what type of company has brought him till the medical college and should search for the same here as well.

Then there is a language barrier for many students who are reading English for the first time. Here parents should be proactive and ask their child to join English classes in between the NEET UG exam and the start of the college.

Hostel life is both a blessing and a curse. Blessing if enjoyed and curse if over-enjoyed.

From the cold rotis in the hostel canteen to the dirty rooms, it's a whole new challenge which every hostelite has to face. For a person who was served hot milk and delicious rotis everyday by his/her mom it's like a new dish in a foreign country without any taste. Most students tell their parents that yes the food was very delicious but they know that it wasn't. Every hostel has some students who have ill habits and it's very easy for a first year student to get into the pollution of the society. What saves him from this pollution is his/her interaction with parents and what kind of senior he approaches to. All parents should understand that in the hostel the seniors are their child's elder brother/sister. The student will interact more with the seniors and teachers than the parents while his/her stay in the hostel. If the student takes guidance from the right senior then he/she will never fall into any kind of problem and even if he/she falls, the senior will help him/her out before his/her parents could. So I urge every parent to regularly ask about which senior their child is closest to.

One last note for the student is that, your parents don't know what you are doing once you are in the hostel. They will believe whatever you tell but it's your duty to not lie to them and fulfill your and their dreams. Your parents have sacrificed a lot for your future and the only way to repay that debt is by doing what you are supposed to do and not get diverted from your dreams.

Devarsh Sanjay Sanghavi
General Secretary,
Medical Students' Association
Government Medical College,
Bhavnagar - 364001 Gujarat
Mob No : 9638890108

પાયાનો પથ્થર ખોવાય છે...! Missing the Stepping Stone...!

"હું આ દુનિયાનો સૌથી એકલો અદ્ભુત વ્યક્તિ છું. હું ઘણીવાર રડી પડું છું, કારણકે એકલતા મને પીડે છે. સાચું કહું તો મારું અસ્તિત્વ, મારું જીવન જ મને પીડે છે..."

આ ઉદગારો કોઈ ગરીબ, અતિ સામાન્ય કે તદ્દન નિષ્ફળ વ્યક્તિના નથી, પરંતુ અમેરિકાના હબસી પરિવારમાંથી નાની ઉંમરે વિશ્વવિખ્યાત બનેલ પોપસિંગર માઈકલ જેક્સનના છે. માઈકલ જેક્સન, કે જેમનાં મુન વોકે યુવાનોને ઘેલું લગાડ્યું. જેમનાં પ્રસિદ્ધ આલ્બમોની 75 કરોડથી પણ વધુ નકલો વેચાઈ હતી. જેમની સંપત્તિ 260 અબજ કરતાં પણ વધુ હતી. જેમનાં મ્યુઝિક કોન્સર્ટમાં લાભ લેવા લોકો લાખો રૂપિયા ખર્ચવા તૈયાર રહેતા. જેમને પરણવા માટે અનેક યુવતીઓ તલપાપડ રહેતી એવા 20 મી સદીના Most Significant Cultural Icon 'King of Pop' ની અંતિમ વર્ષોમાં આવી મનોસ્થિતિ?

ફ્રાન્સના કુશળ યોદ્ધા અને વિશ્વવિજયી સમ્રાટ નેપોલિયન બોનાપાર્ટ અડધી દુનિયા જીતી લીધા પછી પણ બોલી ઉઠ્યા, "આખી દુનિયા મારા પગ નીચે છે, છતાં મે આખી જિંદગીમાં સુખનાં 6 દિવસો પણ જોયા નથી!" આવા સફળ સમૃદ્ધ સત્તાધીશને સુખનો અભાવ?

કલા સાહિત્ય જગતમાં Multitalented ગણાતા ઈટાલીના મહાસમર્થ ચિત્રકાર, બેનમૂન શિલ્પી અને કવિ માઈકલ એન્જલોએ રચેલા શિલ્પો આજે પણ Masterpiece ગણાય છે. તેઓ જિંદગીના છેલ્લા વર્ષોમાં બોલ્યા કે "મને પસ્તાવો થાય છે..." વૈશ્વિક પ્રતિષ્ઠા અને અજોડ કળા કૌશલ્ય છતાં પસ્તાવો - વસવસો?

દુનિયાના પ્રત્યેક વ્યક્તિની ઇચ્છા છે પરમ સુખી થવાની, આત્યંતિક શાંતિ પામવાની! માણસની પરમ સુખ માટેની શોધ સદીઓથી ચાલતી રહી છે. પગપાળા ભટકતો માણસ ધીમે ધીમે બળદગાડાં, સાયકલ, સ્કુટર, મોટર થી લઈને આજે હવાઇજહાજની મદદથી આકાશમાં ઉડતો થઈ ગયો છે. સંદેશા માટે પક્ષીઓ સાથે ચિઠ્ઠી મોકલતો માણસ આજે Social media પર Instant Message કે Video Calling કરતો થઈ ગયો છે. ઘાસની ઝૂંપડીમાં વસતો માણસ આજે બહુમાળી આલીશાન મહેલોમાં મહાલતો થઈ ગયો છે. પરંતુ માનવજગતનો ઉપરોક્ત ઇતિહાસ તપાસીએ તો જણાય છે કે માણસ સદીઓ પછી પણ પરમશાંતિને પામવામાં પાંગળો સાબિત થયો છે.

કારણ? કારણ કે માણસની સુખને પામવાની દોડ ખોટી દિશામાં છે. ગ્રીક ફિલોસોફર ડેમોક્રેટીસ કહે છે,

"Happiness resides not in Possession & not in Gold, Happiness dwells in the Soul."

ભારતના સૌથી લોકપ્રિય અને 11 માં રાષ્ટ્રપતિ, દેશના સર્વોચ્ચ પદક ભારત રત્ન પુરસ્કૃત, Missile Man of India તરીકે પ્રખ્યાત ડૉ. એ. પી. જી. અબ્દુલ કલામ સાહેબે ભારતને વિકસિત બનાવવાં માટે Vision 2020 નું સ્વપ્ન સેવ્યું. એ સ્વપ્નને સાકાર કરવા માટે એમણે 5 ક્ષેત્રો પર ભાર મૂક્યો. 1. Education and Health care 2. Agriculture 3. Information and Technologies 4. Infrastructure 5. Critical Technologies. વિશ્વવંદનીય સંતવિભૂતિ પ. પૂ. પ્રમુખસ્વામી મહારાજ સમક્ષ ડૉ. કલામ સાહેબે આ મિશનની રજૂઆત કરી, ત્યારે પ્રમુખસ્વામીએ ભારતદેશ ને પ્રગતિશીલ બનાવવા માટે સૂચન કરતાં કહ્યું, "આ પાંચ ક્ષેત્ર સાથે એક છકુ ઉમેરો - ભગવાનમાં શ્રદ્ધા અને આધ્યાત્મિકતા દ્વારા માનવ વિકાસ." ડૉ. કલામ સાહેબ પણ સ્વામીજીના જવાબના ઊડાણથી પ્રસન્ન થઈ આધ્યાત્મિકતાની આવશ્યકતા સ્વીકાર કરતાં સમગ્ર પ્રસંગને એમણે પોતાના પુસ્તક Transcendence: My Spiritual Experience with Pramukh Swamiji માં વિગતે વર્ણવ્યો છે.

યાદ આવે છે સ્ફૂલનાં એ દિવસો, જ્યારે આપણને નિબંધ પૂછાતો 'શિયાળાની સવાર' અને આપણે સૌ આંખો બંધ કરીને લખી દેતા કે શિયાળાની સવાર મને બહુ ગમે છે. શિયાળાની સવારમાં પંખીઓનો કલરવ મારા કાને સંભળાય છે. કુકડો ફૂકડે ફૂક બોલે છે. શિયાળાની સવાર માં સૂરજ ઉગે છે. શિયાળાની સવાર મને બહુ ગમે છે. પરંતુ શું આ ચિત્ર આજે સમાજમાં વાસ્તવિક લાગે છે?

આજના સમાજનું ચિત્ર કંઈક જુદું છે. આજે પંખીઓનો કલરવ દબાય જાય છે કાળું ધોળું કરવા માટે કેટલા ખાધા અને કેટલા ખવડાવ્યાની કાગારોળ માં! આજે વાતાવરણના ખુશનુમા સ્તરમાં ગાબડાં પડી ગયા છે ભ્રષ્ટાચાર, અનાચાર અને દુરાચારના! આજે તો કુકડાનું ફૂકડે ફૂક બોલાય એ પહેલાં તો એને પીરસી દેવાય છે આ જીભડીના ક્ષુલ્લક સંતોષ ખાતર! હા, વ્યસન, ફેશન અને YO જનરેશનનાં વકરતા Virus સમાજની સિસ્ટમને Corrupt કરી રહ્યાં છે. કારણ? કારણ કે આજે દિવસ સૂરજના અજવાળામાં નહિ પરંતુ રાત્રે 12 વાગ્યાના અંધકારમાં ફેરવાય છે. એટલે જ આજે જરૂર છે સમાજને સંસ્કારિતા થી અજવાળે એવા દિપકોની! આજે જરૂર છે સમાજને પરમસુખનો સાચો માર્ગ બતાવનાર અધ્યાત્મની!!

What is Spirituality? શું છે આ આધ્યાત્મિકતા? આપણા મનની કુંઠિત વ્યાખ્યા નો વિસ્તાર કરીએ તો 'અધ્યાત્મ' એટલે **Way of Life** - જીવન જીવવાનો સાચો માર્ગ જે શીખવે છે માણસને માણસ બનવાની કળા, જે ચીંધે છે પરમશાંતિનો રાજમાર્ગ.

વધુ સરળતાથી સમજીએ તો આ દુનિયામાં 2 પ્રકારની વિદ્યા છે. એક પરાવિદ્યા એટલે કે આધ્યાત્મિક વિદ્યા અને બીજી અપરાવિદ્યા એટલે કે લૌકિક વિદ્યા - શૈક્ષણિક લાયકતો થી લઈને વ્યાવસાયિક કૌશલ્યો. MBBS માં 4.5 વર્ષ દરમિયાન BDC Anatomy થી લઈને Harrison & Love and Bailey માંથી 19 વિષયોનો વિગતવાર અભ્યાસ કરવો, 1 વર્ષ Internship દ્વારા Practical Experience લેવો, જે તે રોગ માટે યોગ્ય દવાની જાણકારી કે ઓપરેશન કરતાં શીખવું એ સર્વે અપરાવિદ્યા એટલે કે લૌકિક વિદ્યા છે. પરંતુ એ દર્દીની દવા કે ઓપરેશન ભલે ડોક્ટર તરીકે હું કરું છું પણ દર્દીને સાજો કરનાર તો ભગવાન છે, એક દિવ્ય શક્તિ છે એ વાત નો સતત અને સહજ સ્વીકાર એટલે પરાવિદ્યા - આધ્યાત્મિક વિદ્યા. **Always Remember, " We Treat But 'He' Cures!"**

ડોક્ટરની ડિગ્રી એ અર્થ ઉપાર્જન સાથે આપણને તક આપે છે દર્દી, સમાજ અને દેશસેવાની! એ ડિગ્રી માટે જ્યારે આપણે પોતાની અડધી જિંદગી કોલેજ, હોસ્પિટલ કે લાયબ્રેરી માં વિતાવી દઈએ છીએ, રેસીડેન્સી દરમિયાન દર્દીઓની સારવારમાં ઉપેક્ષા કરીએ છીએ ભૂખ, તરસ, સ્નાન અને જરૂરી ઊંઘ જેવી શારીરિક જરૂરિયાતોની! આખું યૌવન ખર્ચ્યા પછી મળતી આ ડિગ્રી સાથે કેટલીક નૈતિક જવાબદારીઓ પણ આપણા ભાગે આવે છે. **Well said by Uncle Ben, "With great power comes great responsibility."**

પરંતુ જ્યારે ડોક્ટર એ નૈતિક ફરજોને ભૂલીને માત્ર ને માત્ર ઉત્કૃષ્ટ પરિણામ, ઉજ્જવળ કારકિર્દી સાથે અઢળક સત્તા સંપત્તિ મેળવવા માટે આંધળી દોટ મુકે છે ત્યારે સર્જાય છે Misconduct, Misbehaviour કે Malpractice નાં ગંભીર અકસ્માતો! શહેરનાં સૌથી ખ્યાતનામ, પ્રતિષ્ઠિત, સફળ પ્રેક્ટિસ કરનારા Gold Medalist ડોક્ટરો જ્યારે નૈતિક મૂલ્યોને નેવે ચડાવે છે ત્યારે જેલના દરવાજે પહોંચતા વાર નથી લાગતી. સજ્જન સંસ્કારી કુટુંબના પ્રતિભાશાળી યુવાનો પણ જ્યારે અભ્યાસ કાળમાં નૈતિકતાને માળિયે મૂકીને મોજની ખોજમાં વ્યસન અને વ્યભિચારના માર્ગે આગળ વધે છે ત્યારે સફળતાના સર્વોચ્ચ શિખરો માટે સર્જાયેલું યૌવન અંત પામે છે અધ:પતનની અંધારી ઊંડી ખાઇ માં! અને આવા દ્રષ્ટાંતો વખતોવખત યૌવનને Red Alert આપીને મૂલ્યોની મહત્તા સમજાવતું રહે છે.

માત્ર વ્યક્તિગત જીવનમાં જ નહિ, દેશ અને દુનિયામાં આ મૂલ્યોની અનિવાર્યતા સમજાવતાં ડૉ. એ. પી. જે. અબ્દુલ કલામ સાહેબ યુવાનોને કહે છે,

**"When there is Righteousness in the Heart,
There is Beauty in the Character.
When there is Beauty in the Character,
There is Harmony in the Home.
When there is Harmony in the Home,
There is Order in the Nation.
When there is Order in the Nation,
There is Peace in the World!"**

પરાવિદ્યા - આધ્યાત્મિક વિદ્યા શીખવે છે હૃદયની પવિત્રતા, હૃદયની પવિત્રતા દ્વારા થાય છે ચારિત્ર્ય ઘડતર, ચારિત્ર્ય ઘડતર થી આવે છે પારિવારિક સદ્ભાવના, પારિવારિક સદ્ભાવના લાવે છે દેશમાં અનુશાસન, અને દેશમાં અનુશાસન સર્જી શકે છે વૈશ્વિક શાંતિ! ખરેખર આધ્યાત્મિકતા એ માનવ જીવનનું અભિન્ન અંગ છે. ભગવાન બુદ્ધ કહે છે, **"Just as Candle cannot burn without Fire, Men cannot live without Spiritual Life!"**

મેડિકલ સ્ટુડન્ટ - ડોક્ટર તરીકે તબીબી ક્ષેત્રની અપરાવિદ્યામાં નિપુણ બનતા બનતા જીવનમાં નૈતિક મૂલ્યોનું સિંચન કરીને પરાવિદ્યા - આધ્યાત્મિક વિદ્યા માં પણ પારંગત થઈએ, જેથી આજ અને આવતીકાલે લૌકિક સુખ, સમૃદ્ધિ, કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા બધું જ મેળવ્યા પછી

પણ અંતરમાં ખાલીપો, એકલતા કે વસવસો ના રહે, પરંતુ પરમસુખ, પરમશાંતિ અને સહજાનંદ સાથે પૂર્ણકામપણાં નો અનુભવ કરી જીવનને ખરા અર્થમાં ફલિતાર્થ કરી શકીએ.

ॐ सर्वे भवन्तु सुखिनः सर्वे सन्तु निरामयाः ।
सर्वे भद्राणि पश्यन्तु मा कश्चिद्दुःखभाग्भवेत् ॥

**Let all be Happy, Let all be Healthy,
Let all of Safe, Let no one ever suffer from sorrow!**

**Written By:
Dr. Mohit Makwana
Junior Resident,
Dept. of Radiodiagnosis,
Sir T Gen. Hospital, Bhavnagar**

Relationship and Breakups!

Modern day being demands Food, Clothes, Shelter and Relationship!!! Each one of us want to be in relationship with someone, which has become basic need but let us first see what is relationship?

It a simple word but the meaning is given by the two persons in their own ways, of which Trust, Care, Love and Understanding are the 4 main pillars, if any one of these is weak then Relationship won't stand. Well there are many kinds of relationship, but most desired and craved amongst all is being Boyfriend or Girlfriend to someone, but that isn't true. A relationship is all the four pillars on which two people thrives and relies.

Now let's move on to Break up the second part! Well I must say that "Heartbreaks happens more often than Heart attacks". Breakup, has dual meaning! First it is an excuse to end the relationship, because your fever of having with someone has subsided and second the serious breakup which is the end of the relationship, but we often forget that it is the only thing which lasts forever if its unblemished and pure.

So basically what is the point is, everyone and everything in this world has good and bad, and we should always look at both to judge, but what happens is when it comes to relationship or breaking up we see only bad, we remind each other of their shortcoming, we get fed up to care, we just think over an over again on the same ugly topic and most importantly we forget about good! And finally we BREAKUP! But this should not be way! We should look the time we spent, the joy and sorrows we faced and the care we took for each other, and believe me if we did this together than Breakup will remain just as a word in the Oxford Dictionary! "Relationship isn't a thing to be taken in light spirit, but it is the gift one should cherish".

And yes we must not forget that nothing comes alone, if we have a relationship than we will have issues with it, but it's our duty to just stick to it and make it till end of our natural term.

So that's all for now about relationship and breakup but let's conclude with

"Relationship is like gold which needs to get heated up before it shines!!"

Ashish Gupta

Batch 2018

Under the oak

He was 12, She was 11. They were sitting in the orchard under the oak tree. With the company of bright flowers that emanated an aroma of felicity. The air resonated with those romantic vibes, under the shade of the oak tree.

As the rays lit up his face, she asked, "What is the most beautiful thing on the Earth?" Staring at the setting sun, he took a long breath, paused for a moment. With an upward curve on his lips, he playfully said, "Will answer this someday".

The boy had a secret. He was diagnosed with a heart defect at an early age. The doctors had declared said he won't be able to live for more than 14-15 years, which he didn't want her to know that. A heart that wanted to be mended. And she was the medicine he had always wanted.

He was head over hills in love with her, that's why he was afraid to tell. How could he ever have said that, for she was enamoring, enrapturing, adorable, breathtakingly beautiful. Just a mere sight of her made him forget to breath. Her mere thought would carry away him to "thoughtful ecstasy". The oak tree knew it all.

They talked under the night stars. He used to patiently listen every silliest of the stories she narrated. She liked ham and cheese, which he sometimes brought them and they savoured it in the shade of the tree. The oak serenaded the song of love in the surreal bliss.

He used to write whatever he felt each time they met under the oak tree. Sometimes the very thought of her made tears roll down from his cheeks which made the paper wet. He had written a long diary that was scented with an aroma of cordial love.

And now his days were coming to a close and yet he was helpless. No more was he able to meet her, for he was stuck in the hospital bed though he never missed to visit the tree in the evening, despite he was on medication. The doctors had denied and said that it would only worsen his condition. Little did those doctors knew that she was his solace, his respite and his strength.

He decided to bury the diary under the oak tree with strong belief that it would reach her. The wise oak tree knew it all.

The boy left for heaven's abode. All of his heartfelt love, he bled through words in that diary. That evening when he didn't show up, she started to worry. The oak tree was weeping in agony. Suddenly a flower fell beside her. She saw a folded paper. Without sparing a thought, she opened the paper. "The oak has something to say." She dugged into the sand and found a soiled diary.

With trembling hands she opened the first page, "I hope this page finds you." The boy had written about every single meeting they had, every single time she smiled.

She was dumbstruck and despondent. Every word in diary exuded the feeling of love. She couldn't help crying. As she opened the last page, something felt down. Written on it, "Your smile is the most beautiful thing on the Earth."

The ageless oak tree knew it all.

Dr.Dwit Vora
Batch 2014

Electronic Communication is not a substitute to face to face communication

We are living in 21st century and are continuously progressing from last century. We have gone; from wells to direct, tap water. From using stone as medium to render fire as light source to Remote controlled wireless lights. We on verge of digging the deepest portion of The Mars.

We can say, all these developments led us to live the unprecedented luxurious life but as the nature endows all things have their demerits. So does the Technology, the human to human direct emotional attachment is lost somewhere in providing ease to mankind.

The most important quality that today a child or a adult or teenager is lacking is communication. Social media enslaving the generations of human being. People have lost the human values. Greetings are being sent on text , meetings are done on video calls, even Invitations for occasions are sent on text. We can't deny to the fact that it has minimize our distances but it has completely ruined our attachments. There were times when people used to travel miles to just give greetings and invitations. People used to give surprise visit but now no one bothers enough to show up even at social gatherings. While chatting one cannot see the expressions or emotions of a person with whom we're having conversation.

Psychologists say our mind feels 10 times more cheerful when we meet the person we love. Earlier the fights were solved by direct confrontation but now people choose to block each other on all social media and cut them off from life. The sad reality is years of friendship which was even before this technology is seen washed away by Social Media Status. Something is wrong with the entire generation. Parents instead of talking with their child about problems now choose to send a motivational video, and think that thing gets resolved by it.

According to Recent reports, 40 to 50% teenagers are afraid or they refrain to spent time with their parents or share their problems rather they choose to share it on a social platform. All these leads to depression , anxiety and loneliness .It brings me to a conclusion , that we should avoid wherever and whenever possible to use electronic communications and push a direct confrontation or conversation with each other. There is organization known as human library organization in Denmark. It emphasize on face to face communications and has been getting a positive response worldwide. More such face to face communication platforms should be created to prevent further damage Electronic media is creating.

Priyansh shah
Batch -2018

I

I try, but I fail,
Yet I always compel;
Neither blaming the fate,
Nor cursing the hell.
I wish, but I dissatisfy,
Yet never giving up the try;
Keep upturning next stone,
without asking why?
I play , but I loose,
Yet never hang up my shoes;
Persisting with my goal,
nothing else to choose.
I fight , but I crack,
Yet never letting break;
The intention I make,
The oath I take.
I hope, but I flop,
Yet I dream and hope;
Making most of everything,
never going to stop.
I write, but I cite,
that words are infinite;
Doing more than saying,
is life's real delight.

Dr Jayesh D Solanki
Assistant Professor
Physiology Department
GMC, Bhavnagar.

જંગલમાં એક રાત

જંગલ ના રાજા ને તેના જ રજવાડી ઠાઠ અને શાહી મિજાજ માં નીરખવા નું મન થાય છે ? તો પછી પશ્ચિમ ભારતના સૂકા ભૂખંડ માં આવેલા પાનખર જંગલમાં હંકારી જાવ. ત્યાં પગપાળા જવાનું સલાહ ભર્યું નથી. કેમકે ગીરના ગાઢ જંગલ માં અદ્ભુત છટા સાથે વિહરતા વનરાજને તમે સમયની એક જ ક્ષણ માં તમારી પ્રત્યક્ષ પામશો. પછી તમે એને નિહાળતા હશો અને એ તમને.

તો ચાલો થોડુંક ફરીએ આ ગીરના જંગલમાં, પણ સાવધાનીથી. દિવસના સમયે સુંદર દેખાતા આ જંગલની રાતનું દ્રશ્ય શું એટલું જ સુંદર હોય છે ? જે વૃક્ષો, પ્રાણીઓ અને હરિયાળું ઘાસ દિવસે દેખાય છે, રાત્રે પણ એ જ હોય છે, તેમ છતાં રાતનું દ્રશ્ય દિવસના દ્રશ્ય કરતા ભિન્ન હોય છે.

શિયાળાની કડકડતી સાંજની શરૂઆત હતી. જે રસ્તાઓ કલાક પેલા દેખાતાં હતા તે રાત્રિના અંધકાર માં ખોવાઈ ગયા. ચંદ્રનો પ્રકાશ પણ મદદરૂપ થઈ શકતો ન હતો. રાત અંધારી થતી જતી હતી. અંધારું ખૂબ ગાઢ થઈ રહ્યું હતું. આડીઓ ખખડવાનો અને પવન ફૂંકવાનો અવાજ સંભળાતો હતો. તમરાનો ગણગણાટ શરૂ થઈ ગયો હતો. પવનના સૂસવાટા થી જંગલ ધીમે-ધીમે જીવંત થવા લાગ્યું હતું.

અમારી ધારણા મુજબ જંગલમાં પ્રવેશતાં જ ઝાડ ઉપર બેઠેલાં વાંદરાંઓએ અમને આવકાર્યાં . એ જ વૃક્ષ નીચે એક ચિત્તલ નિર્ભય બનીને ચરી રહ્યું હતું. ધીમે ધીમે ગાઢ જંગલની શરૂઆત થઈ રહી હતી. કોઈ વન્યજીવ પ્રેમીની સામે થી દીપડો પસાર થાય એથી વધુ આનંદની ક્ષણ કઈ હોઈ શકે ! સિંહ, દિપડો વગેરે બિલાડી કુળના પ્રાણી રાત્રે જ શિકાર પર નીકળતા હોય છે. અચાનક એક પુખ્ત દીપડો આડીમાંથી બહાર આવ્યો અને અમારી ગાડીની આગળ આગળ રસ્તા ઉપર ચાલવા લાગ્યો. શું પ્રભાવશાળી ચાલ હતી ! એકદમ મસ્ત મૌલા ની જેમ , જાણે કે વાંદરાને ન કહેતો હોય કે જા, મને તારા માં રસ નથી. અચાનક તેણે ઉભા રહી હવાને સુંઘવાનું શરૂ કર્યું અને ફરી પાછું ચાલવા માંડ્યું. ધીમે ધીમે તેની ચાલ બદલાઈ. લગભગ 100મીટર પછી તેણે લપાતાં છૂપાતાં છેતરામણી ચાલે ચાલવાનું શરૂ કર્યું, ફરી અટક્યો, ફરી પાછો ચાલ્યો. ૫૦ -૬૦ મીટર આમ જ ચાલ્યે રાખ્યું. અચાનક રસ્તા પરથી ઉતરી તે એક ખડકની પાછળ છુપાઈને બેસી ગયો. ખડક ઉપરથી માત્ર તેની બે આંખો અંધારામાં દેખાઈ રહી હતી.

અમારી ફિલ્મના નાયકના આગમનનો અમને અણસાર હતો પણ અહીં તો નાયક, 2 નાયિકા અને ચાર બાળ કલાકારોનું આગમન થયું. સિંહનો એક સમૂહ અચાનક થી આવી ચડ્યો. દીપડાને જોવામાં અમે આજુબાજુ ધ્યાન જ નહોતું આપ્યું. બિચારો દીપડો! દીપડાને સિંહના આગમનની જાણ હતી અને સિંહને પણ હવામાંથી દીપડાની ગંધ આવી ગઈ હતી. સિંહ પરિવાર દીપડા તરફ જ આવી રહ્યો હતો. દીપડો જ્યાં છુપાયો હતો ત્યાં જ બધાં રોકાયા. બન્ને સિંહણ અલગ અલગ બાજુ થી દીપડાની બન્ને તરફ પહોંચી ગઈ. એક વખત સિંહને ખાતરી થઈ ગઈ કે સિંહણ વ્યવસ્થિત જગ્યા પર છે, ત્યારે ખડક પાછળ જ્યા દીપડો સંતાણો હતો ત્યાં ખુદ આપણા રાજા પહોંચ્યા. કેટલા હોશિયાર! અમને થયું આજે દીપડાનું આવી બન્યું. પણ નવાઈ ની વાત તો એ છે કે આ બધી ગોઠવણ દરમિયાન દીપડો ત્યાંથી છટકીને ચૂપચાપ ભાગી ચૂક્યો હતો. સિંહે ખડક ઉપર છલાંગ લગાવી અને મોટી ગર્જના કરી, જાણે કહેવા માંગતો હોય, "અમે તને જોયો હતો, તું નસીબદાર છે કે આજે બચી ગયો, પણ ભવિષ્યમા ફરી આવું નહીં બને." સિંહ સમૂહ આગળ ચાલી ગયો. આ જંગલ એ સિંહનું ન્યાયાલય છે. અહીં દલીલબાજી કરવા કોઈ વકીલ નથી. તે જ માત્ર નિર્ણય સંભળાવી શકે છે અને સૌએ માન્ય રાખવો પડે છે. અમે આ સમગ્ર પ્રકરણના મૂક સાક્ષી બની રહ્યા. તે આખી રાત મને ઊંઘ જ ન આવી. કાનમાં સિંહની ગર્જના જ સંભળાયા કરતી હતી. સૃષ્ટિ ની આ સુંદરતાને માણવી એ ઘણું રોમાંચક હતું. ગીરની સમૃદ્ધિનું વર્ણન કરવું હોય તો કોઈપણ માટે શબ્દકોષ ટૂંકો પડે. આ પ્રસંગ પછી વારંવાર ગીર જવાનું મન થાય છે. દર વખતે પ્રથમ મુલાકાત લેતા હોઈએ એવો જ આનંદ થાય. આ જ તો છે ગીરની ખાસિયત. ત્યાનાં રાજવી પરિવારની એક મુલાકાત થી તમે જરૂર આનંદાશ્ચર્યમા ગરકાવ થઈ જશો. તો શું વિચારો છો? નીકળી પડો, ગીરનો સાવજ તમને આવકારવા તત્પર છે.

Prachi Shukla
Batch 2016

ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...

ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...
किसी को पा लिया पर फिर भी किसी को खो बैठे!

तुझे पा ने की आरजू तो बहुत थी मगर,
तुझे खो देने के डर से हम चुप बैठे!
ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...

वजह खोजी तो गलती ना ही तेरी थी ना ही मेरी,
'वक्त' की राह में हम दोनो ही 'वक्त' खो बैठे!
ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...

प्यार तो शायद तुम्हें भी था थोडा मुझे भी,
पर आपकी राह में हम, और हमारी राह में तुम बैठे!
ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...

युह देखे तो अब वक्त नहीं रहा हमारे 'प्यार' का
अब बेहतर होगा 'दोस्ती' को दिल मे लिये हम जीये!
ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...

ना जाने क्यूं आज हंसते हंसते ही रो बैठे...
किसी को पा लिया पर फिर भी किसी को खो बैठे!

Written By:
Dr. Mohit Makwana
Junior Resident,
Dept. of Radiodiagnosis,
Sir T Gen. Hospital, Bhavnagar

કવિતા

માંગેલુ મળી જાશે પછી શું કરશો
આશાઓ ફળી જાશે પછી શું કરશો
જીવન વિતાવો છે ઇશ્વરની રાહમાં
ઇશ્વર દ્વારે આવી જાશે પછી શું કરશો

ઠર્યા પ્રેમમાં અને સળગ્યા પણ પ્રેમમાં
દોડ્યા પ્રેમમાં અને થંભ્યા પણ પ્રેમમાં
પ્રેમિકાની રાહમાં જીવન વિતાવો છે
પ્રેમિકા મળી જાશે પછી શું કરશો

નાચ્યા વૈભવમાં અને બેઠા વૈરાગ્યમાં
ગાયું ભજનામાં અને બોલ્યા જ્ઞાનમાં
રહસ્ય ને સમજવા નિકળ્યા છે પણ
એ સમજાઈ જાશે પછી શું કરશો

દુઃખ ગમ્યું નહીં અને સુખ ફાલ્યું નહીં
કુલ ખીલ્યું નહીં અને કરમાયું પણ નહીં
માંદગીનો ઇલાજ કરો છે પણ
અમર બની જશો પછી શું કરશો

Dr. Tejas P Ghuntla
Assistant Professor
Physiology Department
GMC, Bhavnagar.

જિંદગીની શોધમાં...

તારી યાદોને ભૂલવાનું, એક બ્હાનું શોધું છું
રડવું છે મનમૂકી પણ, આંસુઓ શોધું છું...

તારા નયનરૂપી સાગરમાં, પ્રેમરૂપી મોતીને શોધું છું
છું એક મરજીવો, જીવજોખમે મારા જીવને શોધું છું...

પળભરની નજરમાં, જીવનભરની ખુશીઓ શોધું છું
ફેરવી લે છે નજર, એમાં પણ એક અદા ને શોધું છું...

આથમતા સૂરજના સૌંદર્યમાં પણ, તારા સ્મિત ને શોધું છું
છે ક્ષણભરનો જ સાથ, પણ પ્રભાતે ફરી મળવાની આકાંક્ષા શોધું છું...

સૂર્યના છેલ્લા "કિરણ"માં પણ, તારા અંશને શોધું છું
જાણું છું નથી મળવાની ક્યારેય, પણ તારી યાદોના સહારે જીવવાનું બ્હાનું શોધું છું...

રડવું છે મનમૂકી પણ, આંસુઓ શોધું છું...

Dr.Kiran Solanki
Batch 2013

હું ઉણો કેમ ઉતરું!

તે છોડી બધી ઈચ્છાઓ મારા માટે,
એ ઈચ્છાઓ પૂરી કરવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!
તે છોડી દુનિયાની દરકાર અને લૂંટાવ્યો પ્રેમ અવિરત,
પછી તારી દરકાર કરવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!
તે વાપર્યા તારા શ્વાસ પણ મારા "જીવનદાન" માટે
એ શ્વાસ ને સાચવવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!
તે છોડી તારી જીદ મારા સ્વમાન માટે
એ જીદ પુરી કરવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!
તે સર્વસ્વ સોંપ્યું પૂર્ણ વિશ્વાસ સાથે,
તને પ્રેમ પીરસવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!
જ્યારે બધું અર્પીને "નીલ" થનારી તું
ત્યારે તને પુર્ણ ભરવામાં હું ઉણો કેમ ઉતરું!

Dr.Nilesh Ramanuj "નીલ"
Dentistry Department
Sir T Hospital, Bhavnagar.

‘કારણ’

રુપ માંગે, સ્વરુપ માંગે,
માંગે આ દુનિયા દેખાણુ,
પણ હુ માંગુ છુ કારણ આનુ...
ગરજ સારે તને બોલવુ,
તુજ થી સારુ મળતા તને ક્યાથી બોલવુ,
પણ હુ માંગુ છુ કારણ આનુ....
નથી મન સત્કર્મ કરવાનું,
મન છે માત્ર જશ લેવાનુ,
પણ હુ માંગુ છુ કારણ આનુ....
મળે કોઈ રંક જવલ્લે,
બીજાનુ તો કામ છે રંગ બતાવવાનુ,
પણ હુ માંગુ છુ કારણ આનુ....
થાવ હુ માયાળુ,કરુણા હુ દેખાડુ,
જગા! તારુ કામ છે મને અપજશ દેવાનુ,
પણ હુ માંગુ છુ કારણ આનુ....
છુ એક શુભચિંતક તારો,
છતા સ્પર્ધક માનીને કેમ અળગુ રહેવાનુ,
હુ માંગુ છુ કારણ આનુ.....

Dipak Nakum
Batch 2016

સાબદો રે જે હે પાકિસ્તાન...

મારો સાવજ સમો વીર સપૂત આજ ગુમાવ્યો રે...
જીહાદ ની આડ માં આજ દેશ નો લાલ ઘવાયો રે...
કાચર, કપટી, દુશ્મનો એ ફરી પાછળ થી દાવ લગાવ્યો રે...
કોઈ ભાર્યા, ભગિની, ભારું અને ભૂમિ નો આર્તનાદ સંભળાયો રે...
તિરંગો લપેટી આજ લાડકવાયા ને શણગાર સજાવ્યો રે...
મારી સુરક્ષા કાજ સૈનિક સહજ સ્વર્ગ સિધાવ્યો રે...
સાચા દેશભક્ત ને પ્રભુ એ છાતી સરસો લગાડ્યો રે...
નહીં છોડીએ 'દેશદ્રોહી'ઓ તમને પણ, આખો ભારત દેશ ચિડાયો રે....
"સાબદો રે જે હે પાકિસ્તાન" તારા બાપ ને તે અકળાવ્યો રે...

Dr.Nilesh Ramanuj "નીલ"
Dentistry Department
Sir T Hospital, Bhavnagar.

इक हँसने की वजह है
और सौ बहाने राने को
तू गर ठान ले जो
क्या हो सकता नहीं होने को ।
ये जो धड़कनों की रेल है सुन
तेरा मेरा दो पल का मेल है सुन
ये जिंदगी इक खेल है सुन
तू संभाल ना इतना इस खिलौने को
तू गर ठान ले जो
क्या हो सकता नहीं होने को ।

Pradeep Kashnia
Batch 2016

SSS : Short Sensitive Stories

(Tiny tale Format)

1. 'Do you Love Me?' she asked.

'Yes, Till the Last Breath!' were his Last Words!

They Were Poor enough not to Afford even Daily food.

But She Bought that Toy for her lil Child.

She was Rich enough!

2. ' I love You dear, Do You? ' she Asked.

Silence

She left.

That Silence Killed Him More than Anything!

3. ' Will you Marry me? ' he asked one day before her marriage.

' It's too late! ' She said.

' It's Never too Late for Love! '

22 years Later

After death of her husband,

He is still Taking care of her!

Well said...

' It's Never too Late for Love! '

4. He wanted to Ask Something,

She agreed.

He Loved her,

She Didn't.

He Proposed,

She Rejected.

She, 'Friends?'

He Agreed.

...Many Incomplete Love Story...

5. ' I Want A New Car Pa. Don't You understand that?' he said furiously.

' I Do my son! But You don't!' whatelse a father could say with an average income, one Bajaj scooter and old small house of his grandparents!

*3 months later *

He Got his favorite Brand new Car on his birthday!

Today, His Father in not sad of not having his Grandparent's House and his 1st Bajaj scooter brought from his own salary, But Happy thinking of his Son's smile!

6. 'Lucky Bhai'

his friends used to call him.

.

All 6 Friends on a Trip.

Car Accident.

All other Saved.

Only Lucky got severely Injured
while Saving others.

.

A Question!

Lucky was 'Unlucky'
that he Has to lose His Left hand?

Or

'Lucky' enough
that he Could Save life
of All other Friends?

Written By:
Dr. Mohit Makwana
Junior Resident,
Dept. of Radiodiagnosis,
Sir T Gen. Hospital, Bhavnagar

દીકરી પપ્પા નું નાક

થયો અવતાર મુજ ગુહે એક ઢીંગલી નો, ને મળ્યો વરદાનમાં પ્રેમનો અખૂટ પાક.
એમ કરતાં ઢીંગલી થઈ દોઢ વર્ષની , અને શીખી તે બોલતાં બધું જ ચબરાક.
રોજ સાંજે જઈને એને બોલાવડાવું તો, દૂર થઈ જાય દીવસ આખાનો થાક.
આ નિત્યક્રમે એક દિન એવું થયું, કે મનમાં વમળો વિચાર ના જાગ્યા કશાક.
મે પુછ્યું ક્યાં છે આંખ, કાન પપ્પાનાં ,તેણે ચિંધ્યું બધું સુપેરે આપતા હાક.
હતી રમત અંગુલીનીદેશ ની તોય, ઘટી ગયો અનાયાસે એક અજબ ઇત્તેફાક.
પ્રશ્ન એક એવો પુછાઈ ગયો કે, એના ઉત્તરે કર્યો મને વિચારતો-અવાક.
હતો નિર્દેશ સાચો એ ઢીંગલી નો, પણ મેં અટકાવ્યો તેનો હાથ સહેજે જરાક.
એ નિખાલસ પરિક્ષાર્થી ઘડીક જોઈ રહી, કે ખોટું તો થઈ ગયું નથી ક્યાંક.
હાથ એ જ પકડી ને વાળ્યો મેં પાછો, તેની જ સામું ચિંધીને ને સોચ્યું જરાક.
એ દીકરી ! તુ ખરી, આ નાક પપ્પાનું , પણ ખરેખર તો , દીકરી જ પપ્પા નું નાક.

Dr Jayesh D Solanki
Assistant Professor
Physiology Department
GMC, Bhavnagar.

પ્રેમ ની વિદાય

દૂર જાય છે તું છતાં દિલ માની નથી રહ્યું,
હાથ છૂટ્યો પણ આ દિલ છૂટી નથી રહ્યું.

ના હું કહી શક્યો, ના તું કહી શકી,
પણ આ કલમનું સાહસ તૂટી નથી રહ્યું.

નિહાળ્યો છે તારી આંખોમાં પ્રેમ અંતિમ મુલાકાતમાં,
પણ આંસુઓનું આ ઝરણું સૂકાઈ નથી રહ્યું.

લાજવાબ મોતીઓની મંઝિલ તો મળી ગઈ છે તને,
પણ સમુંદ્રના આ સફરને હું ભૂલી નથી રહ્યો.

આપવી તો છે તને અંતિમ "વિદાય" પ્રેમની,
પણ લાગણીના આ ફૂલ તારું આગમન ભૂલી નથી રહ્યા.

"Colourful Thoughts"
Dr. Sudhir Valaki
Batch-2013
GMC Bhavnagar.

भारत माँ की दुहाई

हासिल नही कुछ फिरभी ये कैसी लड़ाई है,
चलो मिलकर साथ चले यही माँ की दुहाई है।

केसरी पताका हिन्दुओ की, हरी मुसलमानो ने अपनायी,
राष्ट्रध्वज के हिस्से करके तुम्हे जरा भी शर्म न आई।
बटवारे की ये चिंगारी न जाने किसने भड़काई है,
चलो मिलकर साथ चले यही माँ की दुहाई है।

मंदिरों में नाकाबन्दी, आग मस्जिदों में लगाई,
मजहब के इन मसलो में जान मासूमों ने गवाई।
राम भी तेरा, रहीम भी तेरा फिर क्यों ये तबाही है,
चलो मिलकर साथ चले यही माँ की दुहाई है।

एक ने बढ़ाई शान मेरी, एक ने बढ़ाया अभिमान,
एक दाली के दो पंछी तुम, यही तुम्हारी पहचान।
दिल मे यही आस लेकर मैंने अमन की शम्मा जलाई है,
चलो मिलकर साथ चले यही माँ की दुहाई है।

'Aadil'
Sohil Agaria
Batch 2016

THE BUBBLE

Wrapped up in a bubble, here and there it tumbles
Caught up in a chaotic void, surrounded by the echoic noise.
All the energies hit me hard leaving me in a trance
Keeping me in a roll till the next bounce.
All along, down the cliff is where I go
Bound around, oblivion is all here to know.
Longing to be freed by that single prick,
Can't find no any escape, no any trick.
If air is lighter of them all, why do I always have a fall?
My mind, every now and then, keeps weighing me down
Every time deeper than before, lower than the ground.
Mind lies intoxicated, it never quits trashing,
But the waves so hard, they finally take me crashing
To the shore, scenic of the magnificent dawn
To the pleasant serenity, I thought was long gone.
How do I forget, there is an end to enduring all the pain
The turmoil transcends u back, the efforts never in vain.
How do I forget, that sky soarers may sometimes have a fall
But it's all a part of bigger picture, never forget that at all.
How do I forget after every journey, home is where u end
After every journey, u find someone in yourself, a friend.
You'll see how the approaching winds carry it all away in a swoosh
Its only you, who can lift yourself up, give yourself a push.
So gather yourself my friend, ahead of u awaits another big fight
But never forget; wandering, impatient souls eventually reach the light.

Dr Aneri Bhatt
Batch 2013

THE STORY OF ACTIN AND MYOSIN

Actin and myosin are in love,
But Tropomyosin has other nerves :
It keeps them from apart,
Thus, preventing the interaction of actin with myosin.

Then comes the messenger,
Acetylcholine which is ;
Its depolarization causes,
Ionic calcium to fit in.

Calcium is the key,
For the lock that is Tropomyosin ;
It binds to Troponin-C,
Tropomyosin is displaced finally.

Actin binds to the myosin head,
Causing it to bend ;
This involves breakdown of ATP,
As myosin rides along actin fluidly.

This is the power stroke,
Like the oars pushing a boat;
Then occurs the separation,
As ATP causes intervention.

Thus goes the tale,
Of the thick myosin and thin actin;
Like mountainpeak and vale,
Sometimes myosin detaches,
And then again binds to actin.

Dr.Swapnil Paralikar
Professor
Physiology Department
GMC, Bhavnagar..

હજી વાર છે

એમના ચહેરા પર સ્મિતનો શણગાર મારા માટે તહેવાર છે,
પણ એમના પ્રેમઘરમાં મહેમાન બનેલું હૃદય, યજમાન બને એ હજી વાર છે....
ગરમ ચા ની પ્યાલીને મારતા જ્યારે ફૂંક, ત્યારે વંટોળ લાગણીઓનું બને છે,
પણ એ વંટોળ પ્રેમસફરના વહાણને વીંટળાય એની હજી વાર છે....
થાય હતાશ જો આંખો તમારી, તો સવારમાં પણ સૂર્યાસ્ત થઈ જાય છે,
પણ રાત્રિની એ ચાંદનીનો ચંદ્ર બનું એની હજી વાર છે....
મધુરતા એમના સ્વરની, કોયલને પણ જલાવી જાય છે,
પણ એમના સ્વરમાં, મારું નામ મધુર બને એની હજી વાર છે....
વિચારોમાં મગ્ન જોઈ તમને, હું ક્યાંક ખોવાઈ જાઉં છું,
પણ આપના વિચારોનું કેન્દ્ર હું બનું એની હજી વાર છે....
એમની આકાંક્ષાઓના સહારે, સ્વપ્નમાં ભવિષ્ય નિશ્ચિત કરતો જાઉં છું,
પણ ખોલીને આંખો સ્વપ્નોમાંથી હકીકતમાં જાગું એની હજી વાર છે....
થઈશું હવે છૂટા કંઈક દિવસોમાં, વારંવાર ગણના એની કરતો જાઉં છું,
પણ વચ્ચેના એક અબોલ્યા સંવાદની, કેટલીક પલોની હજી વાર છે....
પુસ્તકોથી વધુ, તો એમના ચહેરાને હું વાંચતો જાઉં છું,
નથી અંકાયું જે પ્રકરણ ક્યાંય, એ પૂર્ણ થાય એની હજી વાર છે....
બાકી છે આ સાથનો સમય થોડો, ને પળપળ જીવતો જાઉં છું,
રાખ્યું છે સ્થિર હૃદયને હજી, કેમ કે વિરહમાં એમના અસ્થિર થવાની હજી વાર છે....
જોવાને ઝલક ખુલી આંખે એમની, હજી પણ પ્રયાસ અકબંધ કરતો જાઉં છું,
કે છોડી એમનો દેશ પછી, બંધ આંખે એમને કલ્પું એની હજી વાર છે....
ચિત્રા જેમને શબ્દો થકી કવિતામાં, એનાથી એ પોતે જ અજાણ છે,
કવિતા રૂપી આ અરીસામાં, એ સ્વયંને જુએ એની હજી વાર છે....
દૂર દેશથી આવ્યા સંદેશામાં ઝલક એમની વારંવાર જોઈ રહ્યો છું,
પણ સંદેશો એમના હાથે મોકલાય મુજ ને એની હજી વાર છે....
આવતા હશું યાદ એમને ભૂલથી પણ, એ આશા પણ જાણે ભૂલ છે,
પણ એમને યાદ કરવાની રોજ હું ભૂલ ન કરું એની હજી વાર છે....
થયો છે કંઈક સમય છોડ્યે એમના દેશને, છતાં વાત જાણે હજી કાલની લાગે છે,
પણ એમને ખુલી આંખે જોયાના અહેસાસને વિસરું એની હજી વાર છે....

Dr.Harshil Patel

Batch 2013

harshilsky@gmail.com

COLLEGE ACTIVITIES

FLASHBACK

GENESIS 2K18

FLASHBACK

GENESIS 2K18

FLASHBACK

GENESIS 2K18

FLASHBACK

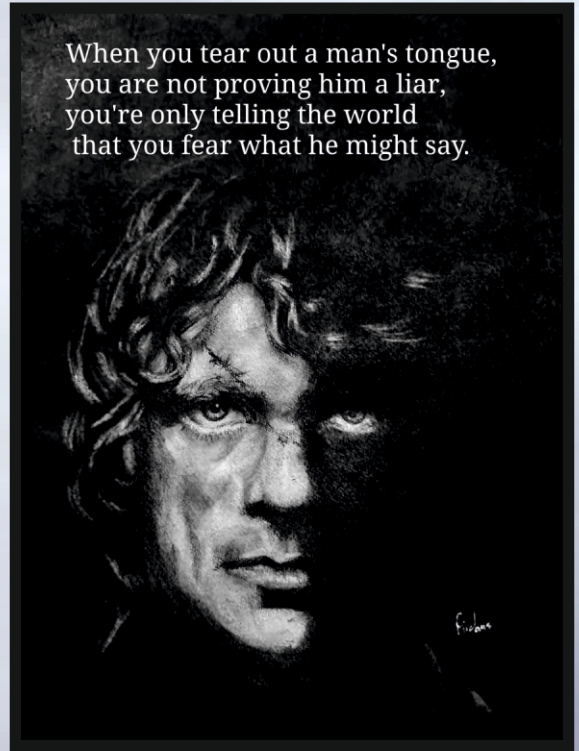
GENESIS 2K18

PAINTINGS

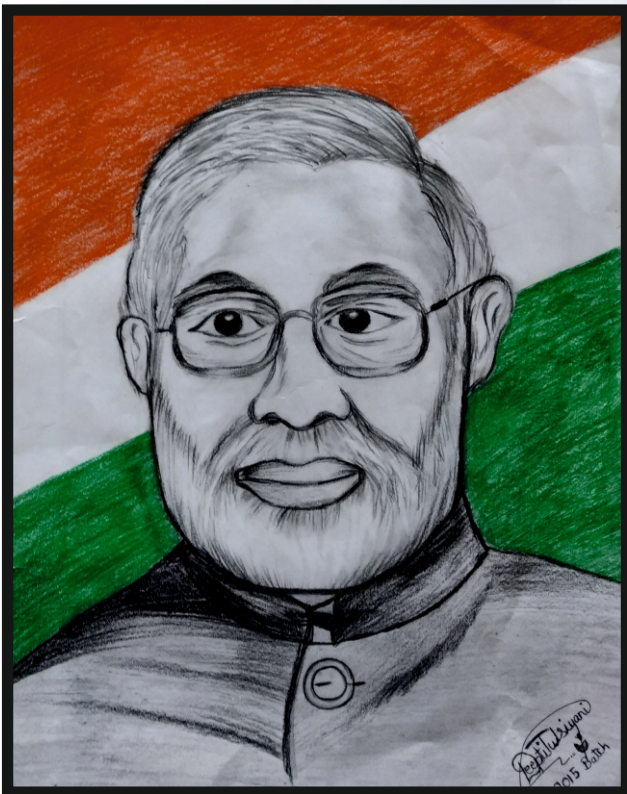

BY DR.FIRDAUS DEKHAIYA

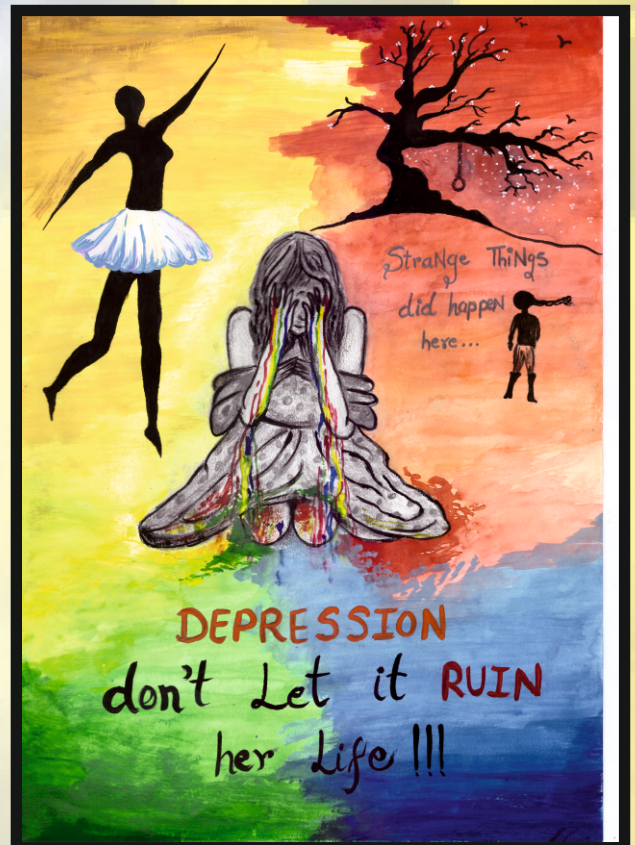

When you tear out a man's tongue,
you are not proving him a liar,
you're only telling the world
that you fear what he might say.

BY DR.FIRDAUS DEKHAIYA

BY DIPTI TULSIYANI BATCH 2015

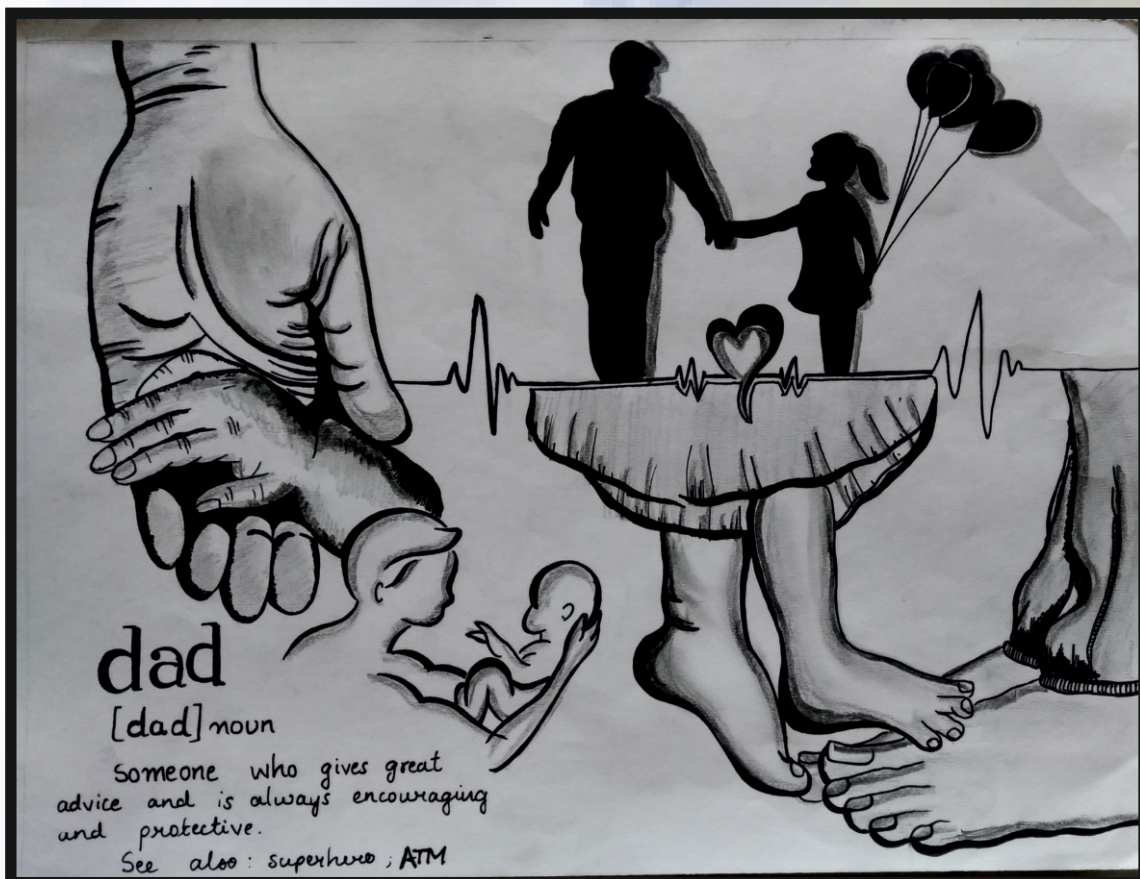
Strange Things
did happen
here...

DEPRESSION
don't Let it **RUIN**
her Life !!!

BY NIYANTA JAGAD BATCH 2017

BY BRIJESH GADHETHARIYA BATCH 2015

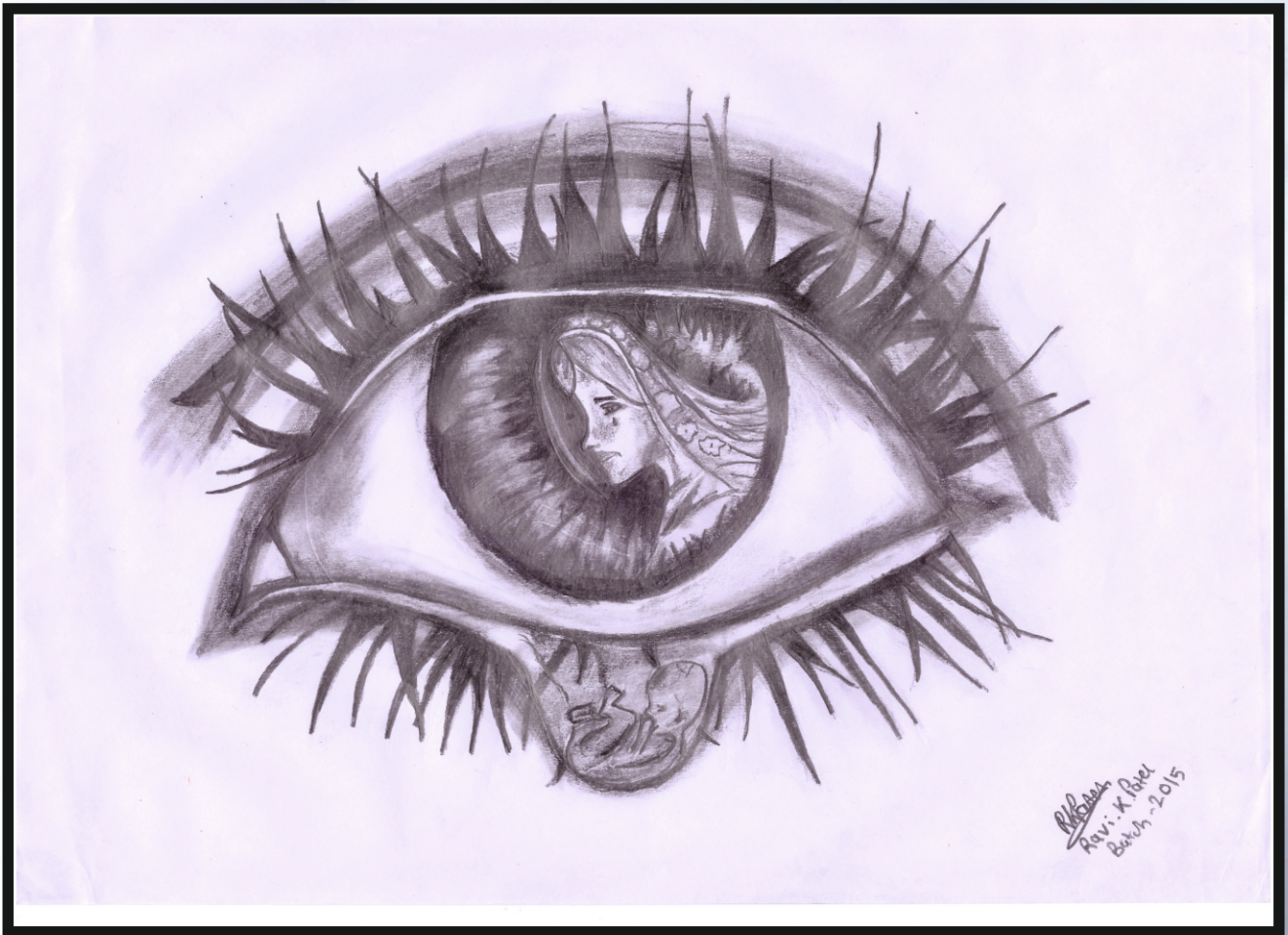
BY MEGHA RANA BATCH 2017

BY SAMIR SHINGRAKHIYA BATCH 2015

BY DR.SMIT MEHTA

BY RAVI PATEL BATCH 2015

Genesis 2k19

Escaping The Ordinary...

17th April to 28th April - Sport Week

29th April to 3rd May - Cultural Events

Executive Heads

Devdutt Joshi
Darsh Patel
Zarna Kukadia
Neha Zora

Financial Heads

Tosif Sheikh
ZainAli Merchant
Bhomraj Mistry
Devanshi Shah
Himani Prajapati
Sapna Sah

Cultural Committee

Swaraj Panchal	Devangi Pathak
Anand Solanki	Mansi Chaudhari
Vishwa Dodiya	Rushiraj Vala
Keval Mehta	Dhruvin Ganatra
Vismay Solanki	Megha Rana
Nandani	Poonam Verma
Drasti Makwana	Arpit Thakor
Kunj Patel	Shyam Vora
Kunj Ghantiwala	Madhuri
Mudra Bhatt	

Magazine Committee

Krushang Jethwa
Sagar Senta
Ashish Vedani

Genesis 2k19

Escaping The Ordinary...

Sports Committee

Jay Vadsola
Dhruv Dhamelia
Bhrugisha Taviyad
Bansi Vasavda

Girl Cricket

Dr Akruti Parmar
Jyoti Gamit
Hetasvi Patel

Boy Cricket

Dr Hemant Mehta
Jaymin Bhut
Vishal Senta

Volleyball

Dr Pranav Punasanvala
Rutvik Baraiya
Satyajeetsinh Jadeja
Urvish Kotadiya

Mix Cricket

Dr Akruti Parmar
Arth Patel
Avni Gavali
Kinjal Gamit
Nayan Parmar

Kabaddi

Dr Amit Parmar
Harsh Jayswal
Jinit Thakkar
Jaydeep Solanki

Football

Dr Shailesh Patel
Hrishikesh Bhalerao
Aashray Raj
Aaqib Daymakumar

Throwball

Dr Akruti Parmar
Nihar Deorukhkar
Richa Parmar
Kashish Patel

Genesis 2k19

Escaping The Ordinary...

Carrom

Dr Devendra Panchal
Dharmesh Chauhan
Hiteksh Vaghela
Ashish Valaki
Aashay Shah
Neha Sharma
Shreya Sheth
Niyanta Jaggad

Badminton

Dr Jatin Sarvaiya
Bhaghirath Vagh
Ashutosh Meena
Abhinav Chaudhari
Dharmendra Yadav
Renita D mello
Mansi Vaja
Afrin Parmar

Athletics

Dr Jatin Sarvaiya
Hardik Rathva
Sudhansu Dodiya
Mahima Trivedi
Disha Mehta

Chess

Dr Manish Barvaliya
Jaydip Senta
Aayush Gabani
Raj Jagad
Bhoomi Mistry
Dharmi Panot

Table Tennis

Dr Narendra Paliwal
Abhishek Biju
Rahul Vaghasiya
Vyom Sutariya
Shilpa Rajora
Priti Sharma

Weight lifting

Dr Jatin Sarvaiya
Rashmiranjan Lenka
Bhomraj Mistry
Bhumika Agarwal

GOVERNMENT MEDICAL COLLEGE, BHAVNAGAR

NEW OPD BUILDING SIR T HOSPITAL, BHAVNAGAR

OLD BUILDING SIR T HOSPITAL, BHAVNAGAR

Published by: Government Medical College, Bhavnagar-364001, Gujarat, India.
Address: Near State Road Transport Corporation Bus Stand, Bhavnagar.
Website: www.bvnmedicol.org
Designed by: Krushang Jethwa, Sagar Senta, Ashish Vedani.